

கலைச்செல்வி

ஆதி 1962

1962 - 1962

30
30

**வீட்டுக்கு அழகு செய்வது
விதம்விதமான பாத்திரங்கள்**

புதுக்குடித்தனம் ஆரம்பிக்கும் தம்பதிகளுக்கும்
மற்றும்

விசேஷ வைபவங்களுக்கும்
உங்களுக்கு அவசியம் தேவையானது.

டம்ளர்கள்

கிண்ணங்கள்

விளக்குகள்

கரண்டிகள்

தட்டுகள்

பேலாக்கள்

சுத்த வெள்ளியினால் செய்ததைப்போல்

**மேருகு குறையாமல் பளபளப்பாக இருக்கும்
எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்**

எங்களிடம் கிடைக்கும்

மற்றும் வீட்டுக்குவேண்டிய அழகு சாமான்கள் எது வேண்டுமா
அலும் இந்தியாவில் விற்கும் அதே விலையிற் கிடைக்கும்.

சு. சந்தோஷநாதர் லிமிடெட்

83, 85 குமார வீதி,

கொழும்பு

கிளை:

19, கொடும்பே வீதி

நாவலப்பிட்டி.

அறிவித்தல்

“கலைச்செல்வி”யின் முகவரி மாற்றப்பட்டுள்ளதை அன்பர்கள் கவனித்துக்கொள்க.

புதிய முகவரி :

கலைச்செல்வி
பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்
செட்டிகுளம் (போஸ்ட்)
(இலங்கை)

பணம் அனுப்புபவர்கள்

காசு பெறுபவர் :

நிர்வாகி,
கலைச்செல்வி

காசு பெறுமிடம் :

செட்டிகுளம்.

என்று அஞ்சல் கட்டளைகளிலும் காசுக் கட்டளைகளிலும் எழுதி அனுப்புக.

“கலைச்செல்வி”யின் கொழும்புப் பிரதிநிதிகளாகக் கீழ்க்கண்டோர் கடமையாற்றுவர் :

1. Mr. T. S. Ganeshalingam,
12, 16th Lane,
Colpetty.
2. Mr. A. T. Sampanthan
166, New Chetty Street,
Kotahena.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

ஆசிரியர்கள் ;

சிற்பி; தமிழ்ச்செல்வன்

கலை 4	வைகாசி ஆனி	காட்சி
	1962	5—6

1. எழுத்தாளன்
2. எழுத்துலகில்
3. படித்தால் மட்டும் போதுமா?
4. அந்தக் கண்கள்
5. பூலோகத் தம்பிரானே
6. காவியமும் நாவலும்
7. கைதியின் விஜயம்
8. என்னை உருவாக்கியவர்கள்
9. சுசி
10. பட்ட
11. ஏன் காதலித்தாய்?
12. மனிதன் மாறிவிட்டான்
13. வளருந் தமிழ்
14. காந்தி என்மனை
15. திருக்குறள் கீர்த்தனை

அட்டைப்படம் : மேடம்.

பாலன் வெளியீடு

எழுத்துலகில்.....!

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் கூட்டப்பட்ட அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு சென்ற மாதம் கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரி மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தமிழுக்கு நீண்ட காலம் தொண்டு செய்துவரும் பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் சிலப்பதிகாரத்தைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்த வண. தர்மரத்தின தேரரும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

இலங்கையில் இதுவரை வெளியான புத்தகங்களின் காட்சி, “இலக்கியம் ஏன்?” என்ற கருத்தரங்கம், “மானிலம் பயனுற என்ற கவியரங்கம், “குற்றம் குற்றமே!” — கவிதை நாடகம், “நாற்றம் நாற்றமே!” — ஹாஸ்ய நாடகம் ஆகியவை மகாநாட்டின் முக்கிய அம்சங்கள். மகாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்த மு. போ. எ. சங்கத்தினருக்கும். பொதுச்செயலாளர் பிரேம்ஜி அவர்களுக்கும் நமது பாராட்டுக்கள்.

∴ ∴ ∴

கவிஞர் சாலை இளந்திரையன் ‘கலைச்செல்வி’ வாசகர்கட்கும் இலக்கிய ரசிகர்கட்கும் நின்கு அறிமுகமானவர். எழுத்து எழுத்தாளரின் படைப்புக்களை உண்மையான ஆர்வத்தோடு படித்து ரசிக்கும் மிகச் சில இந்திய எழுத்தாளருள் கவிஞர் சாலை. குறிப்பிடத்தகுந்தவர். வேலணையில் நடைபெற்ற திருக்குறள் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காகத் தில்லியிலிருந்து வருகை புரிந்த கவிஞர் அவர்கட்கும் திருவாட்டி கனகசவுந்தரி அவர்கட்கும்

யாழ்-தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் “ஈழநாடு” அலுவலகத்தில் ஒரு வரவேற்பு அளித்தது. இன்றைய இலக்கியப் போக்குப் பற்றியும் கவிதை வளர்ச்சி பற்றியும் பயனுள்ள கருத்துக்களைத் தெரிவித்த கவிஞர், “ஒரு காலத்தில் எழுத்தாளர் பலரை உருவாக்கியவர் நண்பர் இராஜ. அரியரத்தினம். இன்று அதேபணியை ‘கலைச்செல்வி’ செய்துவருகின்றது” எனக் குறிப்பிட்டார்.

∴ ∴

யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முதலாவது ஆண்டுவிழா இம்மாதம் 24ந் திகதி ஞாயிற்றுக் கிழமை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெறவிருக்கின்றது. “ஏன் எழுதுகின்றோம்?” - கருத்தரங்கம், “பாடிப்பயனென்ன?” - கவியரங்கம், புத்தகக் கண்காட்சி, எழுத்தாளர்கள் புகைப்படக் கண்காட்சி ஆகியவை மகாநாட்டின் விசேட அம்சங்கள். இளம், எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைத் தாங்கி மலவளிவரும் ஆண்டுமலரும் மகாநாட்டில் வெளியிடப்படும்.

ஈழநாட்டின் தலைசிறந்த கவிஞர்களுள் ஒருவராகிய “பரமஹம்ஸ தாசன்” அவர்கள் நீண்ட காலம் இலங்கையில் தங்கிவிட்டுத் தாயகம் செல்வதையொட்டி நாவலப்பிட்டி எழுத்தாளர் சங்கத்தினுடம், மட்டக்களப்புத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தினுடம் பிரியாவிடை விழாக்கள் நடாத்தப்பட்டன.

∴ ∴

“கலைச் செல்வி”யில் நல்ல சில சிறுகதைகளை எழுதி எழுத்துலகிற்கு அறிமுகமான ‘யாழ் நங்கை’ அவர்கள் “வீரகேசரி” உதவியாசிரியராக நியமனம் பெற்றுள்ளார்.

எழுத்தாளன்

—சிற்றி—

சென்ற மாதம் கொழும்பில் வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்த எழுத்தாளர் மகாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். இலங்கையின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து வந்த எழுத்தாள நண்பர்களை மீண்டும் சந்தித்து அளவளாவவும், கடித மூலம் உறவு கொண்டிருந்தவர்களை நேரிற் பார்க்கவும், முன்பின் பரிச்சயமில்லாத எழுத்தாளர்களுடன் கலந்துரையாடவும் மகாநாடு வாய்ப்பளித்தது.

மகாநாட்டிற்கு வந்திருந்த ஒரு சில எழுத்தாளர்களின் 'கிண்டல்' பேச்சுக்கள் மனத்தை வருத்துகின்றன. "அதோ இருக்கின்றாரே, அவர் இதுவரை இரண்டே இரண்டு கதைகள் தான் எழுதியிருக்கின்றாராம்... அவருக்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் 'ஏதோ' ஒரு பத்திரிகையில் தான் எழுதுவாராம்... அவர்களும் எழுத்தாளர்கள்... நாங்களும் எழுத்தாளர்கள்..." என்று சொல்லிச் சிலர் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டனர்.

அந்தப் பெரிய எழுத்தாளர்களின் இந்தப் பெருமூச்சு அர்த்தமற்றதாகவே எனக்குத் தோன்றுகின்றது. ஒருவருடைய படைப்புக்களின் தொகையைக் கொண்டுதான் அவர் எழுத்தாளர அல்லரா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டுமா? அப்படியானால் ஒருவர் எத்தனை கவிதைகளை அல்லது கதைகளை எழுதியிருக்க வேண்டும்? இந்தத் தொகையைக் தீர்மானிப்பது யார்?

இந்தச் சிக்கல்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு, நாம் ஒன்று செய்ய வேண்டும், எழுத்தாளன் யார்? என்பதைப்பற்றிய தெளிவான கருத்தை அறியவேண்டும். "இலக்கியம் படைப்பவன் எவனோ, அவன் எழுத்தாளன்"—என்ற விளக்கம் பொருத்தமானது என நான் கருதுகின்றேன். இலக்கியத்தின் உட்பிரிவுகள் கதை, நாவல், கவிதை, நாடகம், கட்டுரை முதலியவை. இவற்றுள் ஒன்றிலோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றிலோ ஒருவன் ஈடுபட்டு இலக்கியம்' படைத்தால் அவன் எழுத்தாளனே. மனித உணர்ச்சிகளைப் பண்படுத்தக்கூடிய ஒரே ஒரு கதையை எழுதுபவனுள் சரி, அதே மாதிரியான பல கதைகளை எழுதுபவனுள் சரி, எழுத்தாளர்களே இவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் மதிப்பில் வேறுபாடு இருக்கத் தேவையில்லை; இருக்கக்கூடாது.

"நீங்கள் இதுவரை எத்தனை சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கின்றீர்கள்?" என்று சில எழுத்தாளர்களிடம் நான் கேட்டேன். "நூற்றுக்கு மேல்" என்று அவர்கள் கூசாமல் கூறியுள்ளார்கள். தொகையை இப்படி அதிகரிப்பதால் தமது கௌரவம் உயர்கின்றது என அவர்கள் கருதுகின்றார்களோ?

இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த நூறு சிறுகதைகளை இலங்கையிலுள்ள எந்த எழுத்தாளனாவது எழுதவில்லை. இந்த உண்மையை நாம் மறக்கக்கூடாது. இது மட்டு

மல்ல, நல்ல எழுத்தாளர்கள் என எல்லாராலும் போற்றப்படும் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் மிகக் குறைவான தொகையுடைய சிறுகதைகளையே எழுதியிருக்கின்றார்கள், ஈழத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை எனக் கூறப்படும் திரு. சி. வைத்திவேலிங்கம் எழுதிய கதைகள் பன்னிரண்டுக்கு மேற்படா. திரு. சம்பந்தன் கதைகள் பத்திற்குட்பட்டவை. திரு. கனக செந்திநாதனின் கதைகள் பதினைந்துக்கு மேல் இல்லை. "இலங்கையர் கோன்" இருபதுக்கும் அதிகமான கதைகளைப் படைத்தாராயினும் பத்துச் சிறுகதைகளில் தான் இன்றும் வாழ்கின்றார், திரு. இராஜநாயகன் எட்டுச் சிறுகதைகளுக்கு மேல் எழுதவில்லை. "ஆனந்தன்" ஒரே ஒரு சிறுகதை எழுதினார், பெண் எழுத்தாளர்களுள் சிறந்தவராகக் கருதப்படும் திருமதி. சுகி தேவி நான்கு கதைகள் மட்டும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் இரண்டு

பரிசு பெற்றவை. இன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் சிறுகதை ஆசிரியர்களுள் அதிக கதைகளை எழுதுபவர்களாக மூவரைக் குறிப்பிடலாம்: திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை, திரு. வ.அ. இராசரத்தினம் திரு. கே. டானியேல். ஆனால் இலக்கிய மணம் வீசி நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கும் கதைகளின் தொகை சிறியது. சிறுகதையைப் போன்றே மற்றைய உட்பிரிவுகளான கவிதை, நாடகம் முதலியவற்றிலும் இலக்கியத் தரம் நிறைந்த படைப்புக்களை அளித்தோர் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர்.

ஆகவே, எழுத்தின் தொகையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் எழுத்தின் தரத்தைக் கொண்டு எழுத்தாளர்களை மதிக்கப் பழகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் "இளம்" எழுத்தாளர் "கிழம்", எழுத்தாளர் என்ற வேறுபாடு நீங்கி அனைவருமே "எழுத்தாளர்கள்" என்ற ஒற்றுமைப் பண்பு வளரும்.

வவனியாவில் கலைச்செல்வி கலைவிழா ஆவணி - 1962

வவனியாவில் முதன்முதலாகப் பெரிய அளவில் ஆவணி மாதம் இக் கலைவிழா நடைபெறும். இலங்கையின் சிறந்த சொற்பொழிவாளர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொள்கின்றார்கள். வவனியா வட்டாரப் பாடசாலைகளின் நடன-நாடகப் போட்டி.

ஈழத்தின் தலைசிறந்த நடன ஆசிரியர் ஒருவர் விழாவில் கௌரவிக்கப்படுவார்

P. W. D. Executive Engineer திரு- இ. வைத்திலிங்கம் பட்டின சபைத் தலைவர் திரு. T. சுப்பிரமணியம் முதலியோர் விழாவின் வெற்றிக்காக உழைக்க முன்வந்துள்ளனர். மற்றைய விபரங்கள் அடுத்த இதழில்!

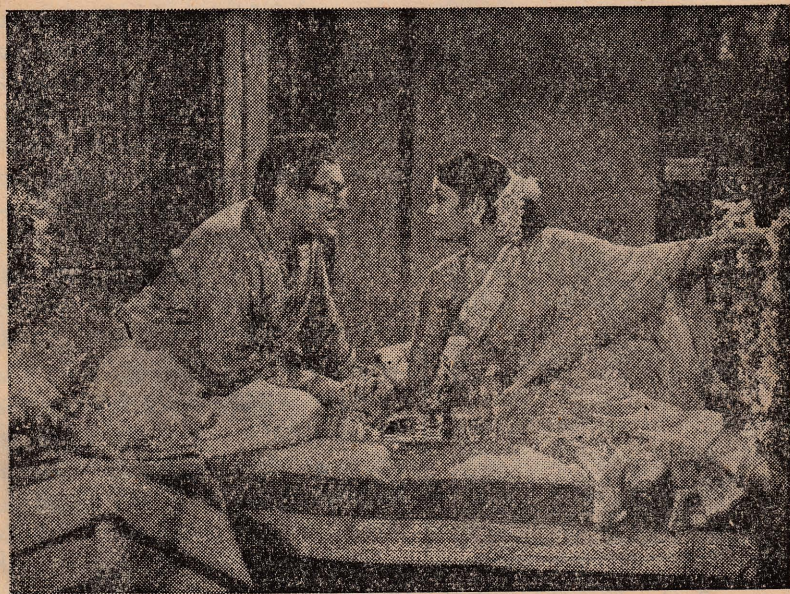
வடமராட்சியில் பலர் இருக்கலாம். ஆனால் "ஐயா" என்ற செல்லப் பெயரை அறியாதவர் எவருமே இல்லை. நண்பர்களாலும் ரசிகர்களாலும் "ஐயா" என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் கந்தவனம்

கலைஞர் கந்தவனம்

திறமை மிகுந்த நல்ல கலைஞர்களுக்கு இப்போது 'யோகம்' அடிக் கத் தொடங்கிவிட்டது. எவ்வளவு தான் சிறப்பாகத் தமது கலைத்திறமையைக் காட்டினாலும், ஈழத்துப் பத்திரிகைகளும் 'பெரிய மனிதர்'களும் உண்மைக் கலைஞர்களைப் புறக்கணித்த காலம் ஒன்று இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோ, கலைஞர்கள் ஒதுங்கி இருந்தாலும் அவர்களை மீண்டும் "வெளிச்ச"த்திற்குக் கொண்டு வரும் பணியில் பத்திரிகைகளும் 'பெரிய மனிதர்'களும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு ஈடுபடுகின்றனர்.

கலையின் பல்வேறு துறைகளிலும் முழுமுச்சுடன் ஈடுபட்டுத் தன்னுடைய சேவைகள் அனைத்தையும் செய்துவிட்டு இன்று அமைதியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார் கலைஞர் கந்தவனம் அவர்கள், கந்தவனம் என்ற சொந்தப்பெயரை அறியாதவர்கள்

அவர்கள் கலந்துகொள்ளாத கலை நிகழ்ச்சி எதுவும் யாழ்ப்பாணத்தின் வடபகுதியில் நிகழ்வது இல்லை. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களைத் தனது குருநாதராக மதித்துப் போற்றும் இவர் நல்ல நடிகர், ஆண்டியாக, அரசாக, அறிஞனாக, அசல் பட்டிக்காட்டானாக, ஏன் அவனியையே மயங்கவைக்கும் அதிசூபகந்தரியாக — எந்தப் பாத்திரத்தையும் ஏற்ற முடன் நடப்பவர் இவர். முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களில் நடித்துப் பெரும் புகழீட்டியுள்ளார், இவர் நடிகர் மட்டுமல்ல; தவில், நாதசாரம், வயலின், புல்லாங்குழல், ஆர்மோனியம், மிருதங்கம் முதலிய பலவித வாத்தியங்களையும் திறமையுடன் வாசிப்பவர். இத்தகைய சிறந்த கலைஞருக்கு "கலைக் குரிசில்" என்ற பட்டத்தை வளங்கிக் கௌரவிப்பதற்கு வடமராட்சியிலுள்ள கலையபிமானிகள் அனைவரும் பெரிய விழா ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்துவருகின்றனர், ஈழநாட்டிலுள்ள கலாரசிகர்கள் அனைவரும் கலந்துகொள்ளும் வகையில் நடைபெறவிருக்கும் இவ்விழா வெற்றிபெறவும், கலைஞர் கந்தவனம் அவர்களின் திறமை மென்மேலும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கவும் வாழ்த்துகின்றோம்.

படித்தால்மட்டும் போதுமா ?

ரங்கநாதன் பிக்லர்ஸ்

ஜீமீந்தார் மகன் கோபாலும் ஒன்று விட்ட அண்ணா ராஜுவும் சொந்தச் சகோதரர்போல் வாழ்ந்து கல்யாணப் பருவத்தை அடைகின்றனர். எம். ஏ. பட்டதாரி ராஜுவுக்குப் படித்தபெண் மீனாவும், சாதாரண படிப்பாளியான கோபாலுக்குப் பட்டிக்காட்டுப்பெண் சீதாவும் மாலையிடவிருக்க, மொட்டைக் கடிதம் ஒன்று இடையிற்புகுந்து ஜோடிமாற்றம் செய்துவிடுகின்றது. ராஜு சீதாவையும் கோபால் மீனாவையும் மணக்கின்றனர். அண்ணாவின் வாழ்க்கை பூத்துக்குலுங்க தம்பியின் வாழ்க்கை கானல்நீராகின்றது. கணவன் படிக்காதவன் என்பதை அறிந்த உடனேயே அவனை

அவமானப்படுத்திவிட்டு வெளியேறுகின்றாள் மீனா. சம்பவங்கள் வளர், பலர் வந்துபோக, மொட்டைக் கடிதம் எழுதியது அண்ணன் ராஜுதான் என்பதைத் தம்பி அறிய, அண்ணியின் பாசத்தால் அதை வெளியிட முடியாது தவிக்க, பின் ஆத்திரமிகுதியாற் துப்பாக்கியுடன் காட்டிற்குச் செல்ல, தற்செயலாக அது வெடித்து ராஜு இறக்க, கொலை காரனாகக் கோபால் குற்றம் சாட்டப்பட, ராஜுவின் மனைவி சீதாவின் வாக்குமூலத்தினுற் தப்பிப் பிழைக்க, தவறுணர்ந்த மீனா ஓடிவந்து ஒன்று சேர — வணக்கம்! படித்த ஆண் படிக்காத பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து பண்புடன் வாழலாமென்றால்

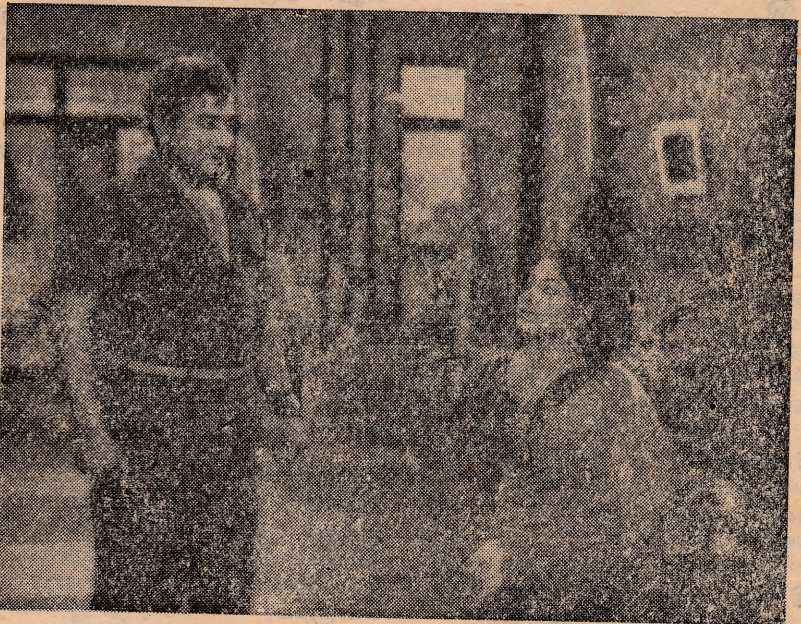
அதேபோல் படித்தபெண் படிக்காத ஆணைக் கல்யாணம் செய்து என் வாழக்கூடாது? படித்தால் மட்டும் போதுமா? பண்பு வேண்டாமா?— இந்தக் கேள்விகளும்புலம் சிசிகர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதற்கு வங்காளக் கதையைத்தேடி ஓடியதன் அவசியம் என்ன?

நடிப்பிற் சிவாஜி சிவாஜிதான்! 'ப'ரானு வரி 'ப'ராசத்தியிற் தொடங்கி 'படித்தால் மட்டும் போதுமா?'வில் எத்தனையோ 'படி'களைக் கட்டி உயர்த்தியிருக்கின்றது. கோபாலாக வந்து குமுறி ஜமீந்தாரிடம் (ஸகஸ்ர நாமம்) அடிவாங்கி, மீனாவால் (ராஜசுலோசன) வெறுத்தொதுக்கப்பட்டு ரஸிகர்களின் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் மிதந்து நடிப்பின் சிகரத்துக்குத் தாவுகின்றார் நடிக்கர்திலகம். படுக்கை அறையில் அவர் பாடும் "நான் கவிஞனுமல்ல" என்ற பாடல் நெஞ்சை உருக்குகின்

றது, மனைவியைச் சென்று அழைத்து வரும்படி கோபாலிடம் வற்புறுத்தும் கட்டத்தில் சாவித்திரியின் (சீதா) நடிப்புப் பிரமாதம். 'வெடுக்'கெனப் பேசித் துடுக்காக நடிக்கும் - 'மீனா' பாத்திரம் ராஜசுலோசனவிற்கு முற்றிலும் பொருந்துகின்றது. பாலாஜி (ராஜா) தன் பாத்திரத்தை உணர்ந்து முயன்று நடித்துள்ளார். கண்ணியமானவராக வரும்போதே ஹாஸ்ய வெடிகளை வீசும் எம். ஆர். ராதா (கைலாசம்) கல்யாணத் தரகனாக வந்தால் சும்மா விடுவாரா?

பாடல்கள் கண்ணதாசனுடையவை தான்; கருத்தாளம் உள்ளவைதான். ஆனால் நிலைத்துநிற்கும்படி அமைய வில்லையே! இசையமைப்புத்தான் காரணமோ?

படத்தின் வெற்றிக்குக் காரணம் இரண்டு: பீம்சிங்கின் டைரக்ஷன்; சிவாஜியின் நடிப்பு. படித்தால் மட்டும் போதுமா? ஒரு தடவை பார்த்தால் மட்டும் போதுமா?

ஈழத்தில்

சாந்திநிகேதனம்

இந்தியாவில் வங்காள நாட்டிலுள்ள "சாந்திநிகேதனம்" உலகப் புகழ் பெற்றது. வங்கம் தந்த தங்கக் கவிஞர் தாகூரின் அரிய முயற்சியினால் உருவான இப்பல்கலைக் கழகத்தைப் போன்று யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு சாந்தி நிகேதனம் உருவாகப் போகின்றது. கல்வி, இசை, நாடகம், நடனம், சிற்பம், ஓவியம் முதலிய பல துறைகளில் பயிற்சி அளிக்கக் கூடியதாக அமையவிருக்கும் இப்பல்கலைக் கூடத்திற்கென வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயத்தை அடுத்துள்ள பரந்த நிலப்பகுதியை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

உழைப்பே உருவமாக இருக்கும் உடுப்பிட்டிப் பிரதிநிதி திரு. மு. சிவசிதம்பரம் அவர்களும், சேவையே இலட்சியமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும் கரவெட்டி வாணி கலைக் கழகத்தினரும் அல்லும் பகலும் இதற்காக உழைத்து வரும்போது, ஈழத்துச் சாந்தி நிகேதனம் மிக விரைவிலேயே அழகு ஒளிரக் காட்சி தந்து அறிவுவளர வழி வகுக்கப் போகின்றது என்று தயக்கமில்லாமல் சொல்லிக் கொள்ளலாமல்லவா?

இந் நன் முயற்சிக்குத் தமது ஒத்துழைப்பைத் தர விரும்பும் அன்பர்களே "செயலாளர் வாணி கலைக் கழகம், கரவெட்டி" என்ற முகவரிக்கு எழுதும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றோம்

நன்றி

இந்த இதழுடன் "கலைச்செல்வி" யின் நிர்வாகப் பொறுப்பினை செட்டி குளம் பாலன் வெளியீட்டு நிலையத்தினர் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சென்ற மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாம் "கலைச்செல்வி"யை வெளியிட்டபோது பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டுழைத்தவர்கள் பலர். முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர் ஆசிரியர் திரு. சி. பொன்னம்பலம் (ஆதவன்) அவர்கள் தன்னுடைய உதவிகள் அனைத்தையும் தயங்காது செய்த இவருக்கு எமது ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

"கலைச்செல்வி"யின் உதவியாளர்களாகச் சொற்ப சம்பளத்தில் கடமையாற்றிய திரு. தியாகராசா, 'வீரகேசரி' அலுவலகத்திலும், திரு. கோவை மகேசன் "சுதந்திரன்" அலுவலகத்திலும், திரு. பஞ்சாட்சரம் "இந்துசாதனம்" அலுவலகத்திலும், திரு. கண்ணுத்துரை இ. போ. சபை

யிலும் திரு. A. T. சம்பந்தன் Port-Cargo Corporatin இலும் பணியாற்றுகின்றார்கள். இவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியது.

பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்த எழுத்தாளர்கள், ஓவியர்கள், விளம்பரதாரர்கள், விற்பனையாளர்கள் அகியோருக்கும் நாம் கட்டமைப்பட்டுள்ளோம்.

"கலைச்செல்வி"யின்தொடர்பை நாம் துண்டித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை; துண்டிக்கவும் மாட்டோம். நமது மன்றத்தைச் சேர்ந்த "சிற்பி" அவர்களே தொடர்ந்து ஆசிரியாராகப் பணியாற்றுவார். கந்த ரோடையிலுள்ள அலுவலகம் கிளை அலுவலகமாக இயங்கும்.

வழமைபோல் அன்பர்கள் அனைவரும் தமது பூரண ஒத்துழைப்பைப் பாலன் வெளியீட்டு நிலையத்தினருக்கும் எமக்கும் நல்குவார்கள் என நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம். கந்தரோடை, செயலாளர், சுன்னாகம், யா.-த. இ. மன்றம்

வளர்ந்து வரும் நல்ல எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் “செங்கை ஆழியான்” இயற்பெயர் க. குணராஜா. பல்கலைக் கழகத்தில் புவியியல் சிறப்பு வகுப்பில் பயில்கின்றார். ஈழநாடு, கதம்பம், அமுதம் முதலியவற்றில் இவருடைய கதைகளும் கட்டுரைகளும் வெளியாகியுள்ளன. “சிறுகதைப் பூங்கா”வின் தொகுப்பாசிரியருள் ஒருவர்.

அந்தக் கண்கள்.....!

- செங்கை ஆழியான் -

கிலம் கழிந்து கொண்டிருப்பதையோ, பக்கத்தில் உணவு ஈமொய்த்துக் கிடப்பதையோ, செதுக்குளிகள் செயலற்றுக் கிடப்பதையோ கவனியாது, சிந்தையெல்லாம் அந்தச் சிலையின் கண்களின் மேற்பதிந்திருக்கச் செயலற்று நிற்கின்றான், சிற்பி தேவதாசன். சுற்பாறையாகக் கிடந்து அவன் கைவண்ணத்தால் தெய்வச்சிலையாக உருவாக்கப்பட்ட அந்தச் சிலையின் கண்களைவிட்டு அவனால் தன் விழிகளை அகற்ற முடியவில்லை; அச்சிலையின் கண்கள் ஏன் அத்தனை கவர்ச்சியாக அமையவேண்டும்? அழகாக அமைந்திருந்தாற்போதாதா? ஏன் ‘அவளி’ன் கண்களைப் போல அமைய வேண்டும்? மனத்திற் பதிந்ததுதான் எழுத்திற் பதியுமென்றால், மனத்திற் பதிந்தது சிலையிலும் பதிய வேண்டுமா?

கனவில் மிதக்கும் அவ்விழிகள் தேவதாசனைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றன; ‘சிலையின் கண்கள் சிரிக்குமா?’ அவன் தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொள்கிறான். சிலையை—அதன் கண்களை வெறி கொண்டவன்போல வெறித்துப் பார்க்கின்றான்.

‘அதே விழிகள்! அவளின் அதே அகன்ற விழிகள்!’

கண்களை ஏதோ திரையிடுகிறது; முன்னிருந்த சிலை மறைவதுபோன்ற ஒரு மயக்குநிலை, கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டவன் கைகளில் ஈரப்பசை காணப்படுகிறது; திரும்பவும் சிலையின் கண்களைப் பார்க்கின்றான்; அவற்றில் அவன் காண்பதென்ன...?

‘விம்மி விம்மி’ அழுகின்ற தேவதாசனது, உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் யாவும் திரும்பவும் கிளர்ந்தெழு, அவற்றினோடு ஐக்கியமாகின்றவனைப் போலத் தன்னை மறந்து, தன் குழலை மறந்து—எங்கோ, எங்கோ, முடிவில்லாத அகண்ட வெளியிலே எதையோ தேடி ஓடுபவனாக மாறுகிறான்.

கனவுலகில் தேவதாசன் அவளை, அவ்விழிகளுக்குச் சொந்தமானவளைத் தேடுகின்றான்: ‘ஐயோ!... சித்திரா...! உன்னை எங்கே காண்பேன்?...’ வெறிகொண்டவன்போல வாய்விட்டுக் கதறுகின்றான்.

ஈறந்த சிற்பவிற்பன்னானை சிற்பி

தேவதாசனைப் போலத் தெய்வ உருவங்களைச் சமைப்பதில் கைதேர்ந்தவர்கள் ஒருவரையாவது காண்பது கடினம்; தெய்வச்சிலைகளைத் தவிர வேறு எச்சிலையையும் அவன் உருவாக்கியறியான்; உருவாக்க அவன் விரும்பியதில்லை அபயந்தருங்கரங்களையும், அருள்சூரக்கும்விழிகளையும் செதுக்குவதில் வல்லவனான அவன் கரங்கள் வேறுருவங்களைக் கல்லிலே கலையாக்க விரும்பாததில் வியப்பில்லை; தன் கலை தெய்வத்திற்காக என்பது அவன் எண்ணமானதால், தெய்வச்சிலைகளைத் தவிர வேறு எவ்வித உருவங்களையும் உருவாக்கத்தனது கரங்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை என அவன் முடிவாகத்தீர்மானித்ததோடு, அத்தீர்மானத்தைக் கடைசிவரை தளர்த்தாது வைராக்கிய சித்தத்தோடு இருந்தான்; அவள் கேட்டபோது கூட.....

தேவதாசன் வெளியே கண்களை மெய்விடுகின்றான்; வானையளாவி வளர்ந்த பனைகளும், மரங்களும் சோலைகளாக முன்னூற் பரந்திருப்பதோ, மாமரக்கிளைகளிற் கிளிகள் கீச்சிடுவதோ, மலர்களில் கருவண்டு கள் தூங்குவதோ, ஒன்றுமே அவன் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை; கண்ணெதிரே ஒரே சூனியத்தையே காண்கின்றான். இயற்கையின் எழிற்கோலங்களைத் தன்னுள் அடக்கிய பசும் சோலை; இன்னிசை வழங்கும் புள்ளினங்கள்; இவையெல்லாம் அவனுக்குச் சூனிய வெளி.

தேவதாசன் அழுகின்றான்.

அவளை எண்ணியபோது அவ

னுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது.

“சித்திரா...! எனக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு நீ என்ன சுகத்தைக் கண்டாய்?” அவன் உள்ளம் ஓலமிடுகிறது.

சித்திரா அவன் மாமன்மகள் என்பதற்காகவோ கனலில் இழைத்தது போன்ற அவள் சிவந்த நிறத்திற்காகவோ, காந்தமாகக் கவர்ந்திழுக்கும் அவள் அங்க அமைப்பிற்காகவோ சுருக்கமாகக்கூறில் அழகி என்பதற்காகவோ அவளை அவன் மணக்கவில்லை; ஒன்றே ஒன்றிற்காக அவன் அவளை மணக்கச் சம்மதித்தான்.

அவன் கண்கள்—

வாதுளம் பழம்போன்ற அந்த அகன்றி இரு விழிகளில் இவனே தோ தனியான ஓர் அழகைக் கண்டான்; செவ்வரி படர்ந்த அக்கண்ணளில் ஒன்று சற்றுச் சிறியதாகவிருந்தது, அவன் விழிகளைக் கவர்ச்சியாகிக் காந்தமாக்கி, இவனை அப்படியே கவர்ந்திழுத்துத் தன் சொந்தமாகிக் கொண்டன.

அவனுக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலில் இருந்ததில்லை; அவளின் கண்களைக் கண்டதன்பின் அவ்வெண்ணம் தன்பாட்டில் எழுந்தது; எனினும் ‘எங்கே ஒரு பெண்ணின் வாழ்வைப் பாழாக்கி விடுவேனோ’ என்ற நினைவு தந்த அச்சத்தால் அவளை மணக்கு முன்—

“சித்திரா! என்னை மணப்பதால் நீ சுகமாக வாழலாம் என்று எண்ணுகிறாயா? கலைஞர்களுக்கு வாழ்க்

ஈடு மீட்கவா!

வீடு கட்டவா!!

சீதனம் கொடுக்கவா!!!

இதைப்போல் எதற்கும்

இலங்காநிதி லிமிற்றெட்

நவீன சேமிப்பிற் சேருங்கள்

இலாபத்துடன் கொடுக்கும் தொகை

மாதவீதம்

கட்டுவது	30 மாதங்களில்	60 மாதங்களில்	100 மாதங்களில்
10 ரூபா	330 ரூபா	750 ரூபா	1300 ரூபா
25 ரூபா	825 ரூபா	1800 ரூபா	3250 ரூபா
50 ரூபா	1650 ரூபா	3600 ரூபா	6500 ரூபா

மேற்குறித்த இலாபத்துடன்

ஒவ்வொருமாதமும் அதிட்டசாலிகளுக்கு

அதிட்ட இலாபமும் கொடுக்கப்படும்

கட்டுபவர் இறந்தால் உரித்தாளிக்கு

கட்டிய பணத்துடன் கால் பங்கும் கொடுக்கப்படும்.

மறுவிபரத்திற்கு:

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்

தலைமைக்கந்தேர்:

திருநெல்வேலி வடக்கு, யாழ்ப்பாணம்

கிளை;

284, காங்கேசன்துறை வீதி, வண்ணார்பண்ணை

கைப்பட்டவர்கள் சுகமாக வாழ்ந்த தில்லை! நான் சாதாரணமான ஒரு சிற்பி, சித்திரா! தெய்வச் சிலைகளை உருவாக்கும்போது நான் என்னையே- எனக்கு ஒரு குடும்பம் உண்டு, எனக்கு ஒரு துணையிருக்கிறான் என்பதனையே மறந்து விடுவேன்...! என்னுல் நீ ஆனந்தமாக வாழமுடியுமா?

அவள் அதிகம் பேசவில்லை.

“நானுங்கள் கலையை தேசிக்கின்றேன்...! அதிலும் அதிகமாக உங்களை தேசிக்கின்றேன்...! இன்பமோ, துன்பமோ அது உங்களுடன் தான் என்று முடிவானபின்.....”

அவன் அவளை மணந்து கொண்டான்.

சித்திராவிற்கு இருந்தாற்போலத் தொடங்கிய ஓர் ஆசை நாளடைவில் வெறியாக மாறியது; ‘தன்னைச் சிற்பத்திற் காண அவள் விரும்பியது, நியாயமானதுதான். எத்தனையோ கலைஞர்கள் தங்கள் காதலிகளுக்காகப் பெருஞ் செயல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். தன் கணவன் தன்னை ஒரு சிற்பத்தில் வடிக்க மாட்டானா என்ற ஓர் ஆசை, ஏக்கம் அவளுக்கு

தேவதாசன் முன் அவள் அமர்ந்திருக்கின்றாள்; தேவதாசனின் விழிகள் அவளின் கண்களின் மேலேயே நிலைத்து நிற்கின்றன.

“என்ன என்னையே பார்க்கிறீர்கள்?”

“வேறு யாரைப் பார்ப்பது, சித்திரா? உன் கண்களில் இத்தகைய கவர்ச்சி எப்படித்தான் வந்ததோ?...”

அவள் ‘கலகல’ வெனச் சிரிக்க

கிறாள்.

“எனக்கு வெகுநாளாக ஓர் ஆசை...!”

அவன் வியப்போடு அவளைப் பார்க்கின்றான்.

“என்ன சித்திரா?”

அவள் தன்னாசையைக் கூறிய போது அவன் துடித்துப் போகின்றான்; கைதவறிச் செதுக்குளி மாப்பிற்பாய்ந்தது போலவிருக்கின்றது.

‘சித்திரா! தெய்வச் சிலைகளைத் தவிர வேறு எதையும் செதுக்குவதில்லை என்பது என் விரதம்...!’

“உங்கள் மனைவியின் சிலையைக் கூடவா?”

“மனைவி தெய்வமில்லையே...?”

“அத்தான்...!”

அவன் ஆகாயத்தில் எதையோ தேடுகின்றான்; தண்நிலவை எழினியாகக் காழ்கிற கூட்டம் மறைத்தாலும் ஒளிக்கதிர்கள் அதை ஊடுருவி வந்து, சித்திராவின் கண்களிற்படிந்து தெறிக்கின்றன.

“சித்திரா...! அழுகின்றாயா?”

“இல்லை... நானேன் அழுகின்றேன்.”

“என்னை மன்னி சித்திரா!”

சிறிது அமைதி நிலவுகிறது

“உங்கள் விரதத்தை மாற்றவே முடியாதா? கர்ப்பினியின் ஆசையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பார்களே, அத்தான்!” விருட்டெனத்திரும்புகின்றான், தேவதாசன்.

“அப்படியானால்...சித்திரா! நீ... நீ... ‘அவன் குரலில் ஆர்வம், ஆவல் எல்லாம் ஒலிக்க, அவளை ஆணைக்க, அவள் தலை குனிகிறாள்.

அவன் திரும்பவும் ஆகாயத்தைப் பார்க்கிறான்; கார்முகில் விலகவில்லை.

“சித்திரா...!”

“என்ன...?”— ‘எங்கே கணவர் தன்னுசையை நிறைவேற்றப் போவதாக ஒப்புக்கொள்ளப் போகிறாரோ’ என்ற ஆவல்.

“உன்னுசையை என்னால் ஒரு போதும் நிறைவேற்ற முடியாதே, சித்திரா!...”

தேவதாசன் ‘விம்மி விம்மி’ அழுவதால், தாரைதாரையாகக் கண்கள் நீரைச் சொரிகின்றன; நிறைவேறாத ஆசையோடு, தாய்மைப்பேறடையும் போது சித்திரா அவளை விட்டுச் சென்றுவிட்டதை எண்ணிய தேவதாசன் கதறுகிறான்:

“ஐயோ! சித்திரா! நானென்ன செய்வேன்! கனவில் மிதக்கும் அவ் விழிகளை இனி எங்கு காண்பேன்?”

சித்திரா இறந்தபின் அவன் சிலைகளைச் செதுக்க ஒப்புக்கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, பலர் வற்புறுத்தியும் அவனால் உளியைக் கையில் எடுக்க முடியவில்லை; ‘அவளில்லாத போது எனக்கேன் கலை?’ என

விரக்தி கொண்டான், ஊரைவிட்டுச் செல்ல அவன் விரும்பியபோது ஒரு பெரியவர் வந்தார்.

“தம்பி! நீதானே தேவதாசன்...?”

ஆமெனத் தலையை ஆட்டினான். “எனக்கு ஓர் உதவி செய்வாயா?”

“இயலுமாகிற் செய்வேன், ஐயா!”

“உன்னால் இயலக்கூடிய உதவியையே கேட்கின்றேன்! நான் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் அம்மண் கோயிலிற்கு.....”

“சிலைகேட்கிறீர்கள்! நான் செதுக்குவதையே விட்டுவிட்டேன்! இன்று இவ்வூரை விட்டே போகப் போகின்றேன்...!”

“அதனால்தான் கேட்கிறேன் தம்பி. போவதற்கு முன் உன் கடைசிச்சிலையாக இதைச் செய்து தரத்தான் வேண்டும்...!”

ஏனோ தேவதாசன் ஒப்புக்கொண்டான்; காரணம் அவனுக்கே தெரியாது. சிலையை உருவாக்கத் தொடங்கினான்; உருவாக்கிய சிலையில் அவளையறியாமல் அந்தக் கண்கள் படிந்து போயின; அவளின் கண்கள் தெய்வ

எனக்குப் பிடித்த என் கவிதை

அருந்தமிழ் மொழியிலே அமிழ்தக் கவிதைகள் படைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த கவிஞர்கள் பலர் நம்மிடையே உளர். அவர்கள் இயற்றிய கவிதைகளுள் அவர்களைக் கவர்ந்த கவிதைமணி எது? எந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி உருவானது? கவிஞர்களே நேரடியாகப் பங்குபற்றும் இக்கட்டுரைத் தொடர் விரைவில் ‘கலைச்செல்வி’யில் ஆரம்பமாகின்றது.

முருகையன், மஹாகவி, செல்வையா, நீலாவணன், திமிலைத்துமிலன் இராஜபாரதி, அம்பி முதலிய பலர் பங்குபற்றுகின்றனர்.

வச்சிலையிலா...?

“சித்திரா! உன்னைக் கல்விலை வடிக்கக்கேட்டாய்! மறுத்தேன். நான்! மனைவி தெய்வமா, எனக்கேட்டேன்! அதே மனைவியின் சண்களை இன்று தெய்வத்தின் கண்களாக உயர்த்தி விட்டேன்! இனியாவது உன் உள் எம் குளிருமா, சித்திரா?”

“தும்பி!” சிலை கேட்ட பெரியவர் அழைக்கவே, தேவதாசன் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு தலையை நிமிர்த்துகிறான்.

“சிலையைச் செதுக்கி விட்டாயே? தேவதாசா! அற்புதமாகச் செதுக்கியுள்ளாய்...!”

தேவதாசன் மனதில் ஏதோ இடிக்கிறது; பெரியவரே பேசுகிறார்: “வண்டில் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்! நீயும் ஒரு பக்கத்திற்பிடித்துத் தூக்கி ஏற்றிவிடுகிறாயா?”

மௌனமாகத் தேவதாசன் சிலையின் தலையில் தூக்கப் பெரியவர்காற்பக்கத்திற்பிடித்துத் தூக்குகிறார்; வண்டில் நோக்கி நகர்கிறார்கள்; இருந்தாற் போலத் தேவதாசன் சிலையைக்குனிந்து பார்க்கிறான்.

அந்தக் கண்கள்—

“சித்திரா...!”

அவன் தலை சுற்றுகிறது; கை தளர்கிறது. ‘படர்’ எனச் சிலையின் தலை நிலத்தில் மோதுகிறது. அந்தக் கண்களின் குறுக்காகப் பெரிய ஒரு வெடிப்பு...மின்னற் கிளைகளைப் போல்.

தேவதாசன் முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு கதறுகிறான்,

“சித்திரா!”

அவன் தெய்வமாக விரும்பவில்லை.

டெலிபோன் நம்பர் 671

டெலிகிராம் “பேல்ஸ்”

உமர் பிரதர்ஸ்

எங்களிடம் உயர்ந்தரக O B மார்க் ஸ்பிரிட்டும் பள்ளிக்கூட உபகரணங்களும்

எனாமல், கிளாஸ், சாய்ப்புச் சாமான்கள்

மற்றும் இதர சாமான்களும்

நிதான விலைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்களைத் திருப்தி செய்வதே எங்கள் நோக்கம்.

உமர் பிரதர்ஸ்

44, பெரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.

கிண்டல்கவிதை:

பூலோகத் தம்பிரானே!

“வன்னியூர்க் கவிராயர்”

தகுதிதிறன் மதிநுட்பந் துளியில்லாரை
தலைவராய் எம். பீயாய் மினிஸ்டராக்
ஜிகு ஜிகெனும் பட்டுடைகள் ‘மேக்கப்’ பாலே
சிறுகுரங்கை நபும்ஸகத்தை சயங்குஷ்டத்தை
மிகுமெழிலார் மன்மதன்கள் ரதிகளாக்
வீழ்ந்துபடுங் கிழத்தினைவா லிபமாக்
அகிலத்தில் நரகசொர்க்கம் பண்ணிக்காட்டும்
அரும்பணமே யுன்பெருமை யறையப்போமோ

உருப்படியாய் ‘அணு’வேணுஞ் செய்திடாரை
உலகத்தின் சிறந்த ‘மகா நாடு’கட்கு
ஒருதேசப் பிரதிநிதி யாகச்செல்லும்
ஒப்பில்லா ‘மலை’யாக்கி, வீணர்கொட்டும்
கருத்தற்ற பிதற்றல்கட்குக் கலைப்பூச்சிடங்க்
கட்டாயப் போதனையாய்க் காதிற்பாய்ச்சி
விருப்பைவெறுப் பாய்வெறுப்பை விருப்பாய் மாற்றும்
வித்தைகற்ற நின்பெருமை விளம்பப்போமோ!

ஆண்டவன்பாற் பிரதிநிதி யாகச்சென்றும்
அவனருளை நின்னன்பர்க் கள்ளியீ ந்தும்
தீண்டாதோர் தீண்டிடுவோ ரெனமாணோரை
திறமிளக்க மாய்ப்பிரித்தும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்தும்
ஆண்டவனே யில்லையென்று மறுக்கவைத்தும்
அசல்நகலாய் நகலசலாய் மாறப்பொம்மைத்
தாண்டவமா டிடுமுன்றன் பெருமைகூறல்
தாரணியி லரிதுலகத் தம்பிரானே!

உண்மையாய்க் கடுங்குற்றம் புரிந்தோர்தம்மை
உத்தமரா யுத்தமரைத் தவறிழைத்த
சண்டாள ராக்கியதற் கேற்றூற்போலே
சட்டத்தைச் சாதகமாய் வளைத்துக்காட்டி
மண்டலத்தி லுன்றனருள் கிட்டிடாத
வனிதையர்க ளைவாளா வெட்டியாக்கி
தீண்டாடச் செய்யுமுன்றன் மகாத்மியத்தை
செப்பவொண்ணு தீமாவுலகத் தம்பிரானே!

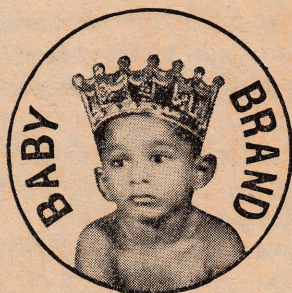
சுத்தமாக

சுகாதார முறைப்படி

நவீன இயந்திரங்களினால்

விலையுயர்ந்த மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு
தயாரிக்கும்

பேயி

மார்க்

ஸ்பெஷல்

பானங்களையே அருந்துங்கள்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்

சுப்பிரமணியன் சோடாக் கம்பெனி

போன்: 97

வல்வெட்டித்துறை

தந்தி: SODA

கிளை:

ரூஜு ஸ்ரோர்ஸ்

போன்:
372

2/B, ஸ்ரான்லி ரூட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி
ESVES

நாவலின் தோற்றம் பற்றியும் இக்கால நாவல்கள் பற்றியும் ஆசிரியர் கூறுவது சிந்தனைக்குரியது.

இலக்கிய பரம்பரை

—வ. நடராஜன்—

3. காவியமும் நாவலும்

காவியம், இலக்கியப் பெருங்கடல்; இலக்கியப் பெருவிருட்சம். தனிச் செய்யுள் இலக்கியப் பெருவிருட்சத்தின் ஒரு தனி இலை, அல்லது பூ; இலக்கியப் பெருங்கடலின் ஒரு நுண்ணுளி.

இக்காலத்தில் நாவல் என வழங்கப்படும் 'பெருங்கதை'களை, காவியங்களுடன் ஒப்பிடலாம். காவியங்களை கதை அமைப்புடன் செய்யுள் நடை கொண்டன. நாவல்கள், கதை அமைப்புடன் வசன நடையுள்ளன. எனவே 'நாவல்கள் தமிழுக்குப் புதியன; ஆங்கில மொழிவழி வந்தன'. எனக்கூறல், அத்துணை பொருந்தாது. ஆனால், ஆங்கில நாவல்கள் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சிக்கு உதவியிருக்கலாம். எனவே, தமிழ் நாவல்களை காவியங்களுடன் இயைபுபடுத்திப் பார்ப்பது பெருந்தமரானது. நாவல்கள் இலக்கியப் படைப்புக்களாக வேண்டுமெனில் காவிய இயல்புகள் பொருந்தியிருத்தல் வேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் நாம் சிந்திக்க வேண்டுவதென்றுண்டு.

இராமாயணம், பாரதம், சிலம்பு முதலிய காவியக் கதைகள் அவ்வந் நூலாசிரியர்களுக்கு எவ்விதம் கிடைத்தன? தாங்களே அக்கதைகளை ஆக்கிக் கொண்டார்களா? காவியங்

ளின் கதைகளை நூலாசிரியர்களே கற்பனையாக அமைத்துக் கொண்டார்களா? என ஆராய்ந்து பார்த்தால் எம்மொழியிலாயினும் காவிய ஆசிரியர் தாமே கதைகளை ஆக்கினார்களெனக் கூறுவதற்கில்லை. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக மக்களிடையே பல வேறு உருவில் வழங்கி வந்த கதைகளே காவியங்களாயின", எனக் கூறல் பொருந்தும். இவ்வாறே பாரத, இராமாயணக் கதைகளும் காவியங்களாயின. இக்கதைத் தொடர்கள் சில முரண்பாடுகளுடனே இயைபுகளற்றோ, தூய்மையான இணைப்புக்களின்றியோ இருந்திருக்கலாம். ஆயின், அக்கதையின் கருவாய்ந்த இலக்கியப் பொருள் இருக்கக் கண்ட கவிஞர்கள், அக்கதைக்கு மெருகிட்டுத் தூய்மையுடைய தோர் இயைபு செய்து இலக்கியச் சிருட்டியாக்கி கவிதை உருகொடுத்து காவியமாக்கியிருத்த வேண்டும். பாரதம், இராமாயணம் என்பன, இம்முறையில் உருவாக் காவியங்களே என்பதை எவருமறுக்கமுடியாது. வடமொழியிலு இவை காவியங்களாயிருப்பதே இதகுச் சான்று. 'வடமொழிக் காவியகளுக்கும் அவற்றின் தமிழாக்கங்கள்கும் உள்ள சில கதை வேறுபாடுகள் அவ்வம்மொழி இலக்கியப் பண்பாடுக்குத் தக்கதாக புலவர்களால் அணக்கப்பட்டுள்ளன', எனல், அறிஞர்களும் ஒன்று. எனவே மிகப் பெரி

காவியஞ் செய்த கம்பன் ஏன் தானாக ஒரு கதை அமைக்க முயலவில்லை? வில்லிபுத்தூரர் ஏன் வடமொழிக் காவியக் கதையை காவியமாக்கினார்? இளங்கோ ஏன் ஒரு சரித்திரத்தை காவியமாக்கினார்? மணிமேகலை, அடியார் வரலாறு கூறும் சேக்கிழார் காவியம் என்பன பாரம்பரியக் கதைகளாய் உள்ள காவியக் கதைகளாதலால் இவற்றை விட்டு, கவிகள் புதிதாகக் கதை புனைந்து ஏன் காவியங்களாக்க வில்லை? இவ்வினாக்களின் விடையைத் தேடுவது, 'நாவல் எவ்வாறு தோன்ற வேண்டும்? எவ்வாறு தோன்றினால் அது இலக்கியமாகும்? என்னும் வினாக்களுக்கு விடைகாண உதவுவதாம். காவியக்கதை இலகுவான ஒன்றன்று. அக்கதை இலக்கிய உரைகல்வில் உரைக்கப்பட்ட ஒன்றும் இருத்தல் வேண்டும். இதனாலேயே இராமாயணத்தைவா நமீகிவாயிலும் பாரதம் வியாசர் வாயிலுமிருந்து வர வேண்டியிருந்தது.

எவ்வாறே இலக்கியப் பிண்டங்களாகத் தோன்றிய முண்டங்களுக்கு முக்கு, முகம், கண், அமைத்து அழகு செய்து புலவர் காவியம் செய்தனர். கதைமுண்டங்களை, அழகியஉருவாக்குவதும் சதாரணமானதொரு செயலன்று. அதுவும் இலக்கிய பரம்பரைக்குப் பொருந்துவதான முறையில் இணைக்கப்படல் வேண்டும். 'இராமன் இராவணனை வென்றான்' என்னும் முண்டக் கதையை, 'இன்று போய்ப் போர்க்கு நாவாவா' என்னும் 'விஸ்தரிப்பால், அழகிய அங்கங்களை, 'பேராண்மை யென்பதுறுகண்மை, ஒன்றுற்றக்கால் ஊராண்மை மற்ற தன் எஃகு,' என்னும் இலக்கிய

அடிப்படையில் இணைக்கும் இணைப்பு சாதாரணமான தொரு செயலன்று. இவ்வாறு முண்டக்கதைகளுக்கு முகம் கண், காது, முதலிய உருஅமைக்கும் காவிய கருத்தாவுக்கு இதைவிட இன்னும்பல வேலைகளுண்டு, அழகிய உருப்பெற்ற கன்னிகைக்கு ஆடையும் அணியும் அலங்காரம் அளிப்பது போல, காவியக் கன்னிகைக்கு மாலை, காலை வருணனைகள்; ஆறு. அகழி வருணனைகள் முதலிய ஆடைகளை ஈந்து, அணியும் தந்து காவியம் செய்யும் பெரும்வேலை கவிஞனுக்கு இருப்பதாலேயே - தன் காவியக்கதை மக்கள் மத்தியில் வழங்கிய உயர்ந்த இலக்கியப் பொருளுடையதாகையால் பலராலும் வரவேற்கப்படும் என்பதனாலேயே கவிஞன் மூலக் கதையைப் புனைய முயலாது, பழங்கதையைக் காவிய மாக்கியிருப்பான்.

இக்காலத்து, மூலக்கதையையும் இணைப்புக்கதைகளையும் வருணனைகளையும் நாவலாசிரியர்கள் எழுதுவதால், அவர்களது நாவலின் பல அங்கங்களையும் இலக்கிய மூலத்தையும் இணைப்புகளையும் நடையையும் முறைப்படி ஒழுங்கு செய்வதற்கு அவர்களது ஆற்றல் போதாமையாலும், மறதி முதலிய உயிர்க்குணங்கள் தோன்றி விடுகின்றபடி

நாவல்

நாவல் பல தந்திகளை யுடைய ஒரு யாழ். அது பல சுருதிகளில் பேசுகிறது. பல ரசங்களைக் கொட்டுகிறது.

ரா. ஸ்ரீ. தேசிகன்

யாலும் அவர்களது நாவல்சளில் சாதாரண விடயங்களிற்கூட தடுமாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. உதாரணமாக; ஒரு குறுநாவலில், * ஒரு அர்த்த சந்திர வருணனை:

“ஒன்றின் அழிவிலேதான் இன்னொன்று உதயமாக வேண்டுமென்ற நியதிக்கு எடுத்துக்காட்டாக உலகைச் சுற்றி வளைந்த இருளென்னும் அழுக்குத்துணியை நீக்கிக்கொண்டு எட்டிப்பார்த்தான் அர்த்த சந்திரன்.” (பக்...9)

“உலகத்தின் ஒவ்வோர் அணுவிலும் தனது பால் ஒளியைப் படர விட்டு மெதுமெதுவாகக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்த நிலவுக்குச் சூரியனின் சேவையை ஈடுசெய்ய முடியாத பலனீனம்.” (பக்...10)

“அர்த்த சந்திரன் அஸ்தமிக்க வானத்தில் இருக்கவிகிறது.” (பக்...53)

இந்த அர்த்த சந்திர வருணனை நிகழும் நாளில் ஒரு சைவத்திருமணம் ஒரு திருக்கோவிலில் நிகழ்வதாகக் கதை எழுதப்பட்டிருப்பதால் அந்நாள் அட்டமியாகவோ நவமியாகவோ இருக்கமுடியாது. ஏழாவது நாட் சந்திரனாகவோ அல்லது பத்தாவது நாட் சந்திரனாகவோ இருத்தல்வேண்டும். இந்த ஏழாம் அல்லது பத்தாம் நாள், அமாவாசைக்குப் பிந்திய பூர்வ பக்கச் சந்திரனாயின் இருட்டுவதற்கு முன்னரே சந்திரப் பிரகாசம் ஏறக்குறைய நடு உச்சியில் தோன்றும். அது நடு வானத்தில் இருந்து அடிவானத்தை நோக்கி இறங்குமேயன்றி, ‘அடிவான விளிமபை விட்டு மெது மெதுவாகக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்க’ முடியாது. இதனாலும், “இருளைக்கிளித்துக்கொண்டு

உதயமாவதாகக் கூறியிருப்பதாலும் பூரணைக்குப் பிந்திய சந்திரனெனவே கொள்ளப்படல் வேண்டும். அங்ஙனமாயின் அது விடியுந்துணையும் அஸ்தமியாது. அது அஸ்தமித்ததாகக் கூறப்பட்டபடியால் அவ்வருணையில் ஒரு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சாதாரண விடயங்களைக் கூட நாம முறைப்படி ஒழுங்கு செய்வதில் தவறி விடுகிறோம். அங்ஙனமாக கதைபின் மூல இலக்கியப் பொருளை வரையறை செய்ய-அதை இலக்கியமரபு கெடாது இணைக்க - நூலின் அளவுக்குத் தக்கதாக சம்பவங்களை அமைத்து தக்க வசன நடை வழங்க நாம் நிச்சயம் தவறி விடுவோம், என்பதைக் காட்டவே இவ்வதாரணத்தைக் கூறினோம்.

காவியக் கதைக்கடலில் ஒவ்வொரு சிறு அம்சத்தையும் மேற்பார்வை செய்து தக்கமுறைப்படி ஒழுங்கு செய்வது என்பது மிகவும் கடினமானது. அது அதற்கென ஆற்றல் பெற்ற ஒரு சிலராலேயே முடிவது. பல ஆண்டு உழைத்து நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு நாவல் வெளிவரலாம். அது நல்லறிஞரால் எழுதப்பட்டிருப்பதாயின் இலக்கியமுமாகலாம். மற்றயவை, இடைக்கால நாடகங்கள் செருக்கத்துக்களாய் இழிசனர் வழக்காக, நாடகத் தமிழ் அழிந்தது போன்று, உண்மை நாவல்களை அழித்து விடும்.

தமிழில் உண்மையான இலக்கியத் தகுதியுடைய எத்தனை நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளனவோ தெரியாது. உண்மையில் அவை மிகச் சிலவாகவே இருக்கவேண்டும். இன்று பத்திரிகைக் கடைகளில் அரைநிரு

வாண நங்கைகளும் முழுநிரு
 வாண நங்கைகளும் பலவித வர்ண
 அட்டைகளை அலங்கரிக்க நாவல்கள்
 தொங்குகின்றன. உணர்ச்சி யூட்டு
 வனவே இலக்கியம் என்ற வரை
 விலக்கணம் இவற்றுக்கும் பொருந்து
 வதாற் போலும் இவை இலக்கிய
 நாவல்களாய்த் தொங்குகின்றன!
 காதலின் புனிதத் தன்மையை நன்கு
 படித்துணர்ந்தவன் அக்காதலை
 அமைத்துக் கதை எழுத பின்னிற்
 பான். பேனா எடுத்தவர்கள் எல்லாம்
 எழுத்தாளரானால் இது தான் முடி
 யாகும். இதனைப் பத்திரிகை நடத்
 தும் பெருமக்கள் நன்கு சிந்தித்தல்

வேண்டும். இவ்வாறு தோன்றியுள்ள
 குப்பை கூளங்களுள் நல்ல நாவல்
 களைக் காண வசதி ஏற்படாது.
 ஒரு சில நல்ல மணிகளை எடுப்பதற்கு
 எத்துணைக் குப்பைகூளங்களைப்பிரித்
 துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமோ!

பத்திரிகையாளர்கள் மிகவும்
 சிறந்த தொரு முறையைக் கையாளு
 வார்களேயானால், தக்க நாவல்களை
 தக்கமுறைப்படி பிரிசீலனை செய்து
 வெளியிடுவார்களேயானால் தமிழில்
 சில புது இலக்கியங்களும் சேர்க்கப்
 படக்கூடும்.

அடுத்த கட்டுரையில் சிறுகதை
 இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

யாழ்ப்பாணவாசிகளே!

அழகுக் கவர்ச்சி! நீடித்த பாவனை!

குறைந்த விலை

மனம்

நிறைந்த பொருள்

எல்லாவித

கைத்தறி ஜவுளிகளும் கிடைக்குமிடம்

ஹான்ட்லாம்ஸ்

“அன்னை மாளிகை”

பெரிய தெரு

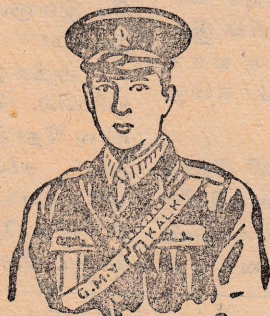
யாழ்ப்பாணம்.

S. SINNATHURAI & BRO,

Importers & Exporters. Sole Agents for

786 Kalki Beedies

நங்கள்

உல்லாசமாகப்

புகைப்பதற்கு

786 கல்கி பீடி

786 கல்கி பீடி கள்

திறம் பீடிப் புகையிலை, பீடி இலை,
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்,

39, K. K. S. ரோட் : : யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:

44, 3ம் குறுக்குத் தெரு : : கொழும்பு

தொழிற்சாலை:

118/12, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு : : கொழும்பு.

பிறநாட்டுக் கதை :

கைதியின் விஜயம்

மூலம்: அன்றே மௌராய்

தமிழில்: ஏ. வி. பி. கோமஸ்.

பிறருக்கு உதவி செய்யும் உள்ளம் படைத்த ஒருவர் கையில் இது அகப்படுமேயாகில் உடனடியாக அவர் செயலில் இறங்குவார் என்று எண்ணுகின்றேன் நான்.

இக்கதை 1945ல் ஜெர்மனி தேசத்திலிருந்து பிரஞ்சு நாட்டுக் கைதிகளை திருப்பிக் கொணரும் ஒரு புகைவண்டியில் தொடங்குகிறது. அவர்கள்

களைத்திருந்தார்கள் ஆனால் உற்சாகத்திடமிருந்தார்கள். மகிழ்ச்சியுடனிருந்தார்கள். ஆமாம் ஐந்து நெடும் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்கள் மீண்டும் தங்கள் சொந்த நாட்டை, அவர்களின் வீடுகளை, அவர்களின்

உள்ளத்தைத் தொடும் இப்போர்க்கதை பிரான்சு தேசத்தில் அநேகரால் சொல்லப்படுகின்றது கேட்கப்படுகின்றது, உண்மையாக நடந்தது என்று எண்ணி, பிரபல பிரஞ்சு எழுத்தாளர் ஒருவர் நமக்கு எழுத்தில் வடித்துத் தந்துள்ளார்.

பத்தினர்களைக் காணப்போகிறார்கள்.

அவர்களில், பலரின் எண்ணக்கண்ணடியில் ஒரு பெண்ணின் திருவுருவம் தான் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அவளைப்பற்றி நினைத்தார்கள். மனைவியாக இருக்கலாம். மனங்கவர்ந்த காதலியாக விருக்கலாம். அன்பால் நினைத்தார்கள். காணும் ஆவலுடன் நினைத்தார்கள். காதல் எண்ணத்துடன் நினைத்தார்கள். அவள் இன்னும் அப்படியே மாருது இருப்பாளா உண்மையானவளாக? இந்த நீண்ட இடைவெளியில் அவள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாள்.

பழைய வாழ்க்கையை மீண்டும் இவளுடன் இணைந்து தொடக்க முடியுமா?

அந்த இரயில் பெட்டிக்குள் ஒரு மூலையில், மெலிந்த உருவம். உயரமான தோற்றம். காதல் பிரதிபலித்த முகம். களைபொருந்திய கண்கள். அநேகமாக ஸ்பெயின் நாட்டான போன்ற தோற்றம். அவன் பெயர் ரெனட் லேமாரி. பெரிகோட் என்ற

பட்டணத்தின் சுதேசிதான் அவன். இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு இரவிலே இரயில் ஓடியது. அவன் தன் பக்கத்திலிருந்தவனுடன் பேசினான்.

“சுடேரின், நீ கல்யாணம் பண்ணியிருக்கிறாயா?”

“ஓ, ஆமாம். யுத்தத்துக்கு இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னால் தான் கல்யாணம் செய்தேன். அவருடைய பெயர் மார்த்தா. ஏன் நீ அவளைப் பார்க்க வேண்டுமா என்ன?”

சுடேரின் ஆனந்தம் கலந்த முகத்துடன் தன் பாக்கட்டிலிருந்த ஒரு கிழிந்த போட்டோ படத்தை எடுத்துக் காட்டினான்.

“ஆகா அவள் அழகாக இருக்கிறாளே” லேமாரி கூறினான். நீ திரும்பி வருகிறதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லையா?”

“கவலை...! நான் சந்தோஷத்தால் சாகிறேனப்பா. ஆமாம், நான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்.”

“ஏனா? அவள் அழகாக இருப்பதால். தனிமையாக விருந்ததால். இன்னும் ஆண்கள் இருப்பதால்”

“உன் பேச்சு சிரிப்பைத்தான் மூட்டுகிறது’ சடேரின் கூறினான். “மார்த்தாவுக்கு என்னைத் தவிர ஒரு வனுமிருக்கவில்லை. நாங்களுவரும் சந்தோஷமாக வாழக்கை நடத்தினோம். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக அவள் எனக்கெழுதிய கடிதங்களைக் காட்டவேண்டுமென்றால்...?”

“ஓ கடிதங்கள்! அவை ஒன்றுக்கும் ஆதாரமல்ல அப்பா எனக்கும் தான் ஏராளமான கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், நான் இன்னும் வருந்துகின்றேன்.”

“அப்படினான நீ உன் மனைவியை நம்பவில்லையா?”

“ஆம் — மற்றெல்லாரையும்விட... ஏன்? கலியாணம் பண்ணி ஆறு வருசங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் எங்களுக்குள் ஒரு பேச்சு வார்த்தை...!”

“அப்படியானால் — ”

“உம் அவள் மனோ நிலை என்று நான் நினைக்கிறேன்”, லேமாரி சொன்னான், “நான் ஒருவனுக்கு வரும் அதிர்ஷ்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவன் அல்ல, ஹெலன். ஆமாம் அவள் எனக்கு ஏற்றவளல்ல. ஐயோ! நான் அவளுக்கு ஏற்றவளல்ல. ஏனெனில் அவள் என்னைவிட மிக நல்லவள். மிக அழகானவள், மிக அறிவுத்திறமை படைத்தவள். இதை நான் என்றும் உணர்ந்து வந்திருக்கிறேன், அவள் படித்தவள் எதை

யும் செய்யக் கூடியவள். அவள் வீணாகப் போகுமொரு துணியைத் தொட்டால் கூட, அது அழகானதொரு உடையாக மாறிவிடுகிறது ஒரு குடியானவனின் குடிசையை அவள் அலங்கரித்தால் அது உடனே சொர்க்கமாக மாறுகிறது. ஏன்? போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது என் வீட்டில் பல அகதிகள் இருந்தார்கள். அவர்களில் என்னைவிட அழகிற் சிறந்தவர், அறிவில் மிகுந்தவர் அன்பில் மேம்பட்டவர் இருந்திருக்கக் கூடும். இவ்வாறு நான் பன்முறை நினைத்திருக்கிறேன் வெளி நாட்டாராயிருக்கலாம். நேச நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். யாராயிருந்தாலென்ன? அழகிய பெண்ணொருத்தி அவர்களைக் கவரும் ஒரு பொருளாக மாறாமலா இருக்கப்போகிறாள்”

“நல்லது, அதனாலென்ன. அவள் உன்னைக் காதலித்து அன்பு செய்யும் வரையில் .....நமக்கென்ன?”

“ஓ சரிதான்” ஆனால் நீயே கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கலாம் ஐந்து ஆண்டுகள் தனிமையில் கழிப்பதென்றால் ஐயையோ! அவள் இருப்பது என்னுடைய கிராமத்தில். அவளுக்கு வேண்டியவர்களோ அங்கு இல்லை. ஆகையால் அவளுக்குச் சோதனை அதிகமாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

“இல்லை நீ அவ்வாறு நினைப்பது தவறு” என்றான் சடேரின். “ஆனாலும் ஏதாவது நடந்திருந்தால் தான் என்ன? அவள் அதை மறந்து போயிருக்கும் வரையில் நன்றுதானே? எல்லாம் உன் கையில் தாணிருக்கிறது. இங்கே பாஃ.....என் கிராமத்திலும்

மார்த்தாவைப் பற்றிக் கூறக் கூடும். அப்படிப் பட்டவருக்கு நான் ஒரே பதில் தான் கொடுப்பேன். "அவள் என்னுடைய மனைவி. அது போர்க் காலமாக இருந்தது. அவள் தனிமையாக இருந்தாள். ஆனால் இப்பொழுது மீண்டும் சமாதான காலம். நாங்கள் விட்ட இடத்திலிருந்து மீண்டும் தொடங்குவோம்."

"ஆனால் நான் அப்படிப் பட்ட வனல்ல, ...லேமாரி கூறினான்." நான் இப்பொழுது போனதும் ஏதாவது ஒரு சிறுவனது அப்படி நடந்திருந்தது என்று அறிந்தால்...!"

"நீ என்ன செய்வாய்? அவளைக் கொல்வாய்."

"இல்லை நான் ஒன்றும் செய்ய மாட்டேன். நான் ஏதெடுத்துக்கூட பார்க்க மாட்டேன். நான் கண்காணாத இடத்துக்கே போய் விடுவேன். நான் என் பெயரையே மாற்றிக் கொண்டு எங்காவது போய் வாழ்வேன். ஆமாம். அவளுக்கு என் பணம், என் சொத்து, என் வீடு, எல்லாவற்றையும் விட்டு விடுவேன். எனக்கு ஒன்றுமே தேவையில்லை. எனக்கென்று ஒரு தொழில் இல்லாமலா போகும். நான் புதுமனிதனாக, புதியதொரு வாழ்க்கையை ஆரம்பிப்பேன். இது சிறு பிள்ளைத்தனமாக உனக்குப்படலாம். ஆனால் என் குணம் அதுதான். எல்லாம் வேண்டும் அல்லது ஒன்றும் வேண்டாம்."

இரயில் ஊ...ஊ... என்று ஓலமிட்டது. கட கட என்ற சத்தத்துடன் விரைந்தது. அதில் பிரயாணஞ் செய்த மனிதர்களும் மௌனத்தில் ஆழ்ந்தார்கள்.

சார்டேயுயில் லே மாரியின் கிராமம். அதன் மேயர் வயதானவர். அறிவு நிறைந்தவர். சார்டேயுயின் மேயருக்கு ரேனாட் லேமாரி ஆகஸ்ட் மாதம் இருபதாம் தேதி திரும்பி வருவதாக உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே லேமாரியின் மனைவிக்கு இதனை நேரத்துடனேயே அறிவிக்கும்படியாக ஆங்கு சென்ரூர், அவள் அங்கே தோட்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள்.

"எல்லோரும் உங்களை விரும்புகிறீர்கள் திருமதி லேமாரி. மேலும் உங்கள் கணவர் திரும்பி வருகிறார் என்பதைச் சொல்லும் முதலாவது மனிதனாக இருக்க நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இராச மரியாதை கொடுத்து அமோக வரவெற்பளிக்கத் தாங்கள் எண்ணுவீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். எங்களில் பலரைப்போல நீங்கள் வழக்கமாக நன்றாக சாப்பிடமாட்டீர்கள் ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு விசேடநாளில்..."

"நீங்கள் சொல்வது சரிதான் மேயர். ஆமாம் ரெனாட்டுக்கு நான் அதிவிமரிசையான வரவேற்பொன்று கொடுப்பேன் என்பதில் என்ன சந்தேகம். இருபதாம் திகதி என்னுள் சொன்னீர்கள்? அப்படியானால் சுமார் எத்தனை மணிக்கு இங்கு வருவார்?"

"தெரியாதா பகல்போல் ஆகுமென்றுதான் எண்ணுகிறேன்."

"ஓ அப்படியானால் அன்று இரவுச் சாப்பாடு பிரமாதமாயிருக்கும். தங்கள் இங்கு வந்ததற்கு மிக மிக நன்றி"

இருபதாம் திகதி காலை, ஹெலன் லேமாரி ஆறு மணிக்கே எழுந்து விட்டாள்.

டாள். அவள் நித்திரையே கொள்ளவில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு முந்தின நாள் தான் வீட்டைச் சூத்தம் செய்திருந்தாள். தரையை நன்றாகக் கழுவி விட்டிருந்தாள் வீட்டுச் சாமான்களை பிரகாசிக்கும்படி செய்திருந்தாள். ஏன், யன்னல் துண்டுகளுக்கும் புது நாடாக்கள் மாற்றிக் கட்டியிருந்தாள். அவள் உள்ளுடைகளைப் பற்றிக்கூட இப்போது கவனித்திருந்தாள். "சிலக்" துணி, இவ்வளவு நாளாக, அவளின் தனிமையில் அவள் உடுத்தாத துணியைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தாள் 'என்ன உடை உடுத்தவேண்டும்?' அந்தக் காலத்தில் அவர் அதிகம் விரும்பிய உடை, நீலமும் வெள்ளையும் கலந்த அந்த உடை. ஆனால் அவள் அதை உடுத்திப்பார்த்தாள். அந்தோ இடையில் எவ்வளவு "லாசாக" இருந்தது. ஆமாம் இந்தத் தனிமையான காலத்தில் அவளின் உடல் அவ்வளவு மெலிந்திருந்தது. "சீ இதை உடுத்துவதா?" அவளாகத் தைத்திருந்த அந்தக் கருப்பு உடையை உடுத்துவாள். நல்ல ஓர் அழகான காலரும் பெல்ட்டும் கட்டி அழகாகத்தோற்றமளிப்பாள். அதன்பின் அவளொரு முடி திருத்தும் வல்லுனரிடம் போய் தன் கேசத்தை அழகு படுத்தியிருந்தாள். ஆமாம் எங்கே அம்முடி அலங்காரம் கலைந்து விடுமோ என்று பயந்து அன்றிரவு தலையில் ஒரு "நெட்" போட்டுக் கொண்டே நித்திரை செய்தாள்.

இராச்சாப்பாட்டை தயார்செய்ய எண்ணினாள். லெமாரி முன்னால் விரும்பிய எல்லாப் பொருட்களைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்த்தாள்.

ஆனால் 1945ல் பிரான்சில் எவ்வளவோ பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக அவளிடம் கொஞ்ச முட்டைகள் இருந்தன. கோளிகளுக்கு வெளிச்சம். ஆமாம் "உன்னைப்போல் முட்டைகளைத் தயாரிப்பதற்கு இவ்வளகிலேயே வேறுயாருமில்லை. என்று எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறார். அவருக்கு சமைத்த இறைச்சியும் பொரித்த கிழங்கும் எவ்வளவோ பிரியம். ஆனால் இறைச்சி எங்கே கிடைக்கிறது? அவள், ஒரு கோழியை வெட்டியிருந்தாள். சாப்பிட்டு விட்டு சாப்பிட "சாக்லெட்". அதுதானே அவருக்கு விருப்பம். ஆனால் "சாக்லெட் எங்கே கிடைக்கிறது?" ஆகா அவளுடைய சினேகிதி ஒருத்தி அவளிடம் "மேசைக்குக் கீழே வைத்து சாக்லெட் விற்கும்" ஒரு வியாபாரியைப் பற்றிக் கூறியிருந்தாள்!

"நான் எட்டு மணிக்குப் புறப்பட்டால், 9 மணிக்குத்திரும்பி வந்து விடலாம், ஆமாம் எல்லாவற்றையும் தயாராய் எடுத்து வைத்துவிட்டுப் போனால்... வந்தவுடன் சமைக்கும் வேலையை மட்டும் தானே கவனிக்க வேண்டும்."

அன்று அவளுக்குக் கைகால் ஓடவில்லை. சந்தோஷ மிகுதியால் பூரித்துப் போயிருந்தாள். அது ஒரு கவர்ச்சிகரமான நாளாகத் தோன்றியது. முன் எப்போதுமே அந்தச் சூரியன் அவ்வளவு பிரகாசமாக அந்தப் பள்ளத்தாக்கின் மேல் சிகிளம்பவில்லை. அவள் பாடிக் கொண்டே மேசையில் வேண்டியவைகளை வைக்கத் தொடங்கினாள். 'அந்த சிவப்பு

வெள்ளைக் கட்டங்கள் போட்ட மேசை விரிப்பு - அதுதானே இவ்வீட்டிற்குத் தனிக் குடித்தனம் வந்தபோது முதன் முதல் பாவித்தது. அவரை சிரிப்புக் குள்ளாக்கும் படங்களைக் கொண்ட அந்தத் தட்டுகள்-ஒரு புட்டி அருமையான உவையின் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கொஞ்சம் பூக்கள். அவர் என்றைக்கும் தன்னுடைய மேசையில் கொஞ்சம் பூக்கள் இருப்பதை எவ்வளவோ விரும்பினார் ஆமாம் அந்தப் பூக்களை அழகுபடுத்தி வைப்பதில் எனக்கு நிகர் நானே என்று எத்தனையோ முறை அவர் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்;

மூன்று நிறங்களாலான ஒரு பூச் செண்டை அவள் செய்தாள். வெள்ளை நிற “டெய்சி”கள் சிவப்பு நிறப் “பப்பிகள்” நீல நிற “கர்ன்” ப்ளாவர்ஸ் - அவள் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பும் முன்னால், தன்னுடைய சைக்கிளின்மேல் சாய்ந்தவண்ணமே திறந்திருந்த ஜன்னலினூடாக அந்தச் சிறிய அழகிய அறையினுள் எட்டிப்பார்த்தாள். ஆம். எல்லாமே மிகத்திறமாக இருந்தன. அத்தனை நாள் துன்பத்திற்குப்பிறகு அவனிடம் வீடும் மனைவியும் அவ்வளவாக மூரூமல் அழகுற இருப்பதைக்கண்டு ரெனோல்ட் எவ்வளவோ ஆச்சரியமும் ஆனந்தமுமடைவான். ஜன்னலுக் கூடாகவே, அந்தப் பெரிய நிலைக்கண்ணாடியில் தன்னைத்தானே பார்த்துக் கொண்டாள் அவள். கொஞ்சம் மெலிந்திருந்தாள். ஆனால் இன்னும் அழகு தவழ்ந்தது. இளமை சிரித்தது, முகத்திலும் உடம்பிலும் ஆனந்தம் அவளைக் கொன்று தின்றது.

ரெனோல்ட்டுக்குச் சொந்தமான அந்த வீடு அக்கிராமத்தின் ஒரு கோடியிலிருந்தது. ஆதலின் அவர்களின் அந்த வீட்டுத் தோட்டத்திற்குள் அந்த மெலிந்த போர்வீரன் புகுவதை சுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின் தான் சுற்றுப்புறத்திலுள்ளவர்கள் கண்டார்கள். அவன் ஒரு கணம் அந்தத் தோட்டத்திற்குள் நின்றான். வெளிச்சமும் மகிழ்ச்சியும் தந்த அந்தமயக்கத்தன்மை-இவைகளால் தாக்கப்பட்டு தேன்வண்டுகளின் ரீங்காரத்தைக் கேட்ட வாறு நின்றிருந்தான். அதன்பின் தாழ்ந்த குரலில் மென்மையாக அழைத்தான்.

“ஹெலன்!”

பதிலில்லை

“ஹெலன்”! — “ஹெலன்”!

அமைதி அவனுக்குப் பயமூட்டியது. அருகில் வந்தான் அப்பொழுது! சன்னலினூடாகப் பார்த்தான். இரண்டு பேர்களுக்குப் பொருட்கள் ஆயத்தப் படுத்தப்பட்டிருந்தன—அந்த மலர்ச் செண்டு—அந்த உவைன் புட்டி! அவனிதயம் சுக்கு நூருகியது. சுவற்றில் சாய்ந்தான்

“ஐயோ கடவுளே!”— அவன் நினைத்திருக்க வேண்டும். “அவன் தனியாக இல்லை”

ஃ ஃ ஃ

கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஹெலன் திரும்பியபோது அடுத்த வீட்டுக்காரி அவளை அழைத்தாள். “நான் உன் ரெனோல்டைக் கண்டேன்”

“எங்கே? எங்கே?”

இந்த வீதிவழியாக ஓடினால். நான் அவனை அழைத்தேன். ஆனால் பைத்தியக்காரன்போல் ஓடினான் எனக்குச் செவி சாய்க்கவில்லை.”

“அவர் ஓடினாரா எந்தப்பக்கம்?”

“திவியஸ் கிராமம் பக்கந்தான்”

அவள் மேயரிடம் ஓடினாள். அவருக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

‘மேயர்ய்யா எனக்குப் பயமாக விருக்கிறது என் அத்தான் எவ்வளவு நல்ல குணம் படைத்தவராக இருந்தாலும் ஒரு பொருமைக்காரர். உணர்ச்சி மிகுந்தவர். இரண்டு பேருக்கு நான் சாப்பாடு தயார் பண்ணியிருந்ததைக் கண்டிருக்கக்கூடும். ஐயோ அவருக்காக அதனைச் செய்தேன் என்று அவர் அறிந்திருக்க மாட்டார். உடனடியாக நான் அவரைத் தேடியே ஆகவேண்டும். மேயரே அவர் திரும்பி வராமலே இருந்து விடுவாரோ? நான் உயிரிலும் மேலாக நேசிக்கும் ஜீவனா யிற்றே அவர்”.

மேயர் பொலீசிடம் அறிவித்

தார். ஒரு ஆளை அனுப்பினார். ஸ்டேசனுக்கு. தேடினார்கள், ஆனால் ரெனால்ட் லெமோரி எங்கே காணாமறைந்துவிட்டான்.

ஹெலன் மேசையடியில் அன்றிரவு முழுதும் உட்கார்ந்திருந்தாள். மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்தன. உதிர்ந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன. பூத்துக் குலுங்கிப் பூரிப்படைந்திருந்த அவள் உள்ளமும் அந்தமலர்கள் எந்நிலையடைந்தனவோ அந்நிலை அடைந்தது.

∴ ∴ ∴

ஒரு நாள் கழிந்தது. ஒருமாதம் கழிந்தது.

ஆமாம். இன்றைக்கு. இன்னும் இவ்வளவு காலம் சென்று இன்னும் தன் கணவனைப் பற்றி ஒன்றும் கேள்விப்படவில்லை. அவள்.

நான் இக்கதையை எழுதுவதற்குக் காரணம் இதனை வாசித்தாவது அவன் திரும்பி வருவான் என்ற நம்பாசைதான்.

இனி ஒரு விதி செய்வோம்!

ஈழத்தில் ஏற்பட்டுள்ள விழிப்புணர்ச்சியின் காரணமாகப் பல பத்திரிகைகள் வெளியாகின்றன. அவற்றுள் இலக்கியத் தரமான, சிறந்த பத்திரிகைகளை நாம் ஆதரிக்க வேண்டும். “பத்திரிகை நன்றாக இருக்கிறது” என்று பாராட்டுவதுடன் நின்றுவிடாது. நமது பணத்தைக் கொடுத்து அவற்றை வாங்கி ஆதரிப்பதுடன் நண்பர்களுக்கும் அவற்றைப் பற்றிச் சொல்லி அவர்களையும் வாங்கும்படி செய்வோம் என இனி ஒருவிதி செய்வோம்!

உருவாக்கியவர்கள்

—உதயணன்—

யுழப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் கரைந்த நாட்களில் ஒரு நாள்—

அதோ சுட்டெரிக்கும் மத்தியான நெருப்பு வெய்யிலைத் துச்சமென எண்ணி மைதானத்தில் சில மாணவர்கள் பந்தை உருட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நண்பகல் ஆகாரத்தை முடித்துக்கொண்டு திரும்பிய ஆசிரியர் திரு, செல்லத்துரை அவர்கள் கல்லூரிப் படிகளில் சைக்கிளைச் சிரமப்பட்டு ஏற்றுகிறார். அவருடைய உடடுகளில் நிரந்தரமாக வாசஞ் செய்யும் புன்னகை சுடர் விடுகிறது நெற்றி வெயர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் அறையிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும் ஆசிரியர் திரு. கனகசிங்கம் அவர்களைக் கண்டு, எதிர்ப்பட்ட மாணவர்கள் கிட்டிய வகுப்பறையில் சரணடைகிறார்கள். தற்செயலாக அவர் எதை யாவது ஆங்கிலத்தில் கேட்டுவைத்தால் ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்லி மாளாதே! முத்துச்சாமிமுனு முனுத்துக் கொண்டு ஆரும் வகுப்பறையை நோக்கி உல்லாச நடை போடுவதிலிருந்து ஒன்று வெளிச்சமாகிறது; இன்னும் இரண்டொரு நிமிடங்களில் மணி அடிக்கப்படலாம்.

வகுப்புகள் ஆரம்பமாகின்றன. எட்டாம் வகுப்பறையில் ஆசிரியர்

நுழைகிறார். மேசைக்கு முன்னால் வந்து கம்பீரமாக நிற்கிறார். இன்றைக்கு என்ன கிழமை? புதன் கிழமையல்லவா? ஏற்கனவே பிரிக்கப்பட்டபடி புதன் கிழமைகளில் தமிழ்ப்பாடம் கதைகள் எழுதுவதற்குரியது. அதாவது மாணவர்கள் படித்த, கேட்ட கதைகளில் பிடித்தவற்றை எழுதிவர வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கதைகளை வகுப்பில் வாசிக்கவேண்டும். அவற்றில் இருந்து புதிய புதிய கதைகள் கருத்துக்கள் பிறக்கும்.

“எல்லாரும் கதைகள் எழுதி வந்திருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்கிறார் ஆசிரியர். “ஓம் சேர்” என்று கோரஸ் பாடியவர்களையும், அந்த இரைச்சலுக்குள் தமது குரலைச் சிறை வைத்து எழுதினோம் என்ற மாதிரியும் எழுதவில்லை என்ற மாதிரியும் இரட்டை வேடந்தாங்கியவர்களையும், யாரையுமே லட்சியம் செய்யாது மெய் வருத்தம் பாராது கண்துஞ்சாது கருமமே கண்ணையிருந்து மடியில் விரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த கொப்பியைப் பார்த்துக் கிடுகிடுவென்று கதை ‘படைத்து’க் கொண்டிருந்த சொய்லா - கனகலிங்கம் கோஷ்டியையும் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் பார்க்காமலே பார்த்து, “நடராசா, உன்னுடைய கதையை வாசி” என்கிறார் ஆசிரியர்.

நடராசா பயபக்தியோடு எழுந்து நின்று கொப்பியைப் பிரித்து, "சிங்கமும் முயலும்" என்று தனது கதையின் தலைப்பை வாசிக்க — "சீ, எட்டாம் வகுப்பிலே உனக்கு இந்தக் கதையை வாசிக்க வெட்கமில்லையா? நீ வாசி" என்று அடுத்த மாணவனை ஏவுகிறார் ஆசிரியர். மற்ற மாணவன் எழுந்துநின்று நடராசனைக் 'கெட்டிக்காரன்' ஆக்கி விடவே அவனையும் இருத்திவிட்டு ஆசிரியரே கதையுலகத்தில் இறங்கி விடுகிறார்.

அவ்வப்போது அவர் சொன்ன கதைகள்! கதைகளைப்பற்றிய விமர்சனங்கள், கதாசிரியர்களைப் பற்றிய சுவையான வரலாறுகள் எல்லாம் அப்படியே இன்றைக்கு நினைவில் இல்லாத போதிலும், "உனக்கு என்ன தெரிகிறது?" என்ற துரோணரின் கேள்விக்கு, "வானம் தெரிகிறது, மரம் தெரிகிறது, கிளைகள் தெரிகின்றன, இலைகள் தெரிகின்றன....." என்று துரியோதனனையோர் சொல்லிவர அருச்சுனன் 'பறவையின் தலைதான் தெரிகிறது' என்றானமே, அந்தப் பாரதக் கதையும் — ஆசிரியர் புத்தகத்தையே கொண்டுவந்து வகுப்பில் வாசித்து விளக்கிய "கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்" என்ற கதையும் கொஞ்சம் நினைவில் இருக்கின்றன. இவற்றிலும், "அதென்ன தாத்தா கன்னங்கறேலுன்னு நவ்வாப்பழம் மாசிரிக் கழுத்திலே இருக்கு? அதைக் கடிச்சுத்திங்கணும் போலிருக்கு..." என்று ஆசிரியர் கந்தசாமிப்பிள்ளையின் குழந்தையாகவே மாறிக்கூறியது இன்னும் என் நெஞ்சில் பசுமையாக இருக்கிறது.

இந்தப் பருவத்திலிருந்து கிடைத்தவற்றையெல்லாம் படிக்கிறேன். படிப்பதோடு நிற்காமல் நானும் ஏன் எழுதக்கூடாது? எனக்குத் தெரிந்தவரை எதோ எழுதுகின்றேன்.....!

இப்படியாக என்னைக் கதையுலகிற்குத் திசை திருப்பிய ஆசிரியர்திரு. இ. கேதீஸ்வரநாதன் அவர்களாகும்.

இரண்டாவது காட்சி மலை நாட்டில் நாவலப்பிட்டியில் ஆரம்பமாகிறது. கலைமகள் படிப்பக நண்பர்களின் தொடர்பு எனது ஆர்வத்தை வளர்த்துவிடுகிறது. அப்பொழுது சிறப்பாக நடந்துவந்த ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் அறிமுகமாகி நண்பராகிறார். "நீங்களும் எழுதலாமே" என்று ஆரம்பித்த அவர் நாளடைவில் "உங்களால் முடியும் எழுதுங்கள், எழுதுங்கள்" என்று சிரமப்படுத்தி—இல்லை, தான் சிரமப்பட்டு என்னை ஊக்குவிக்கிறார். நான் எழுதிக் 'கிழித்த'வற்றைத் திருத்தித் தனது பத்திரிகையில் வெளியிடுகிறார்.

என்னை எழுத்துலகிற்கு வழியனுப்பி வைத்த இந்த நண்பர் டீசல் லாவை சரஸ்வதி வித்தியாலய ஆசிரியர் திரு. வ. ச. சேகரன் அவர்களாகும்.

புள்ளுவது பருவம் கொழும்பில் தொடங்கிறது. ஈழத்தில் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய "சுதந்திரன்" கைநிறைய ஆதரவு தந்து ஊக்கத்தைப் பெருக்குகிறது. தொடர்ந்து பல கதைகளைப் பிரசுரித்து

வளர்த்தெடுத்து வாசக உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. என்னை உருவாக்கச் "சுதந்திரன்" செய்த பணி மிகப் பெரிய பணியாகும்.

இந்தக் கட்டத்தில் எனது கதைகளை வெளியிடுவதோடு நின்று விடாமல், அவ்வப்போது அரிய ஆலோசனைகளைக் கூறி வழி நடத்தி எழுத்துலகில் ஒரு இடம் தேடித்தந்தவர் அப்பொழுது "சுதந்திரன்" ஆசிரியராகவிருந்த திரு. எஸ்.டி. சிவநாயகம் அவர்களாகும்.

இந்த மூவரையும் தவிர வேறு சில நண்பர்களும் எனக்குப் பெருமளவில் உதவியிருக்கிறார்கள், என்பதையும் இங்கு நினைவுகூர வேண்டியது அவசியமாகும். அப்படிப்பட்டவர்களில் முக்கியமானவர்கள் என்று பெயர் குறிப்பிடுவதானால் திரு. கே. கே. இரத்தினசிங்கம், திரு. சி. சரவணபவன், திரு. க. ஏகாம்பரம் ஆகியோரைச் சொல்லலாம்.

தமக்கு எந்த நன்மை கிடையாதவிடத்தும் பிறருக்குத் தீமை செய்வதையே 'லட்சியமாகக்' கொண்ட சிலர் சில சமயங்களில் எனது முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டை போட்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இவர்களும் என்னை உருவாக்க எந்த விதத்திலேனும் உதவியிருப்பார்களோ என்று ஒரு கணம் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். விடை எதுவாயினும் இவர்கள் எல்லோரும் எனது அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்கள். ஆண்டவனே! நடந்த தவறு நடந்தேவிட்டது. அடுத்த பிறவியிலாவது இவர்களை மனிதராகப் படைத்து விடு!

அது சரி. இன்றைக்கு நான் ஒரு எழுத்தாளனாகி விட்டேனா? வளர்ச்சிக்கு மனிதன் எல்லைக்கல் நாட்டலாமா? இல்லை; கூடாது! ஆனால் என்னை இதுவரை உருவாக்கியவர்களின் அன்பும் ஆசியும் இனிமேலும் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதனால் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது.

என்னைப்பற்றி என்னையே எழுத வைத்து, "கலைச்செல்வி" ஆசிரியர் மண்ணாக்கிய நேரத்தைப் பொன்னாக்கிவிட வேண்டுமென்றால் ஒரு நல்ல காரியம் செய்ய வேண்டும். ஆகையால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி என்னை உருவாக்கியவர்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

—:—

வாழ்க்கையும் இலக்கியமும்

இலக்கியப் பண்பு எது? யதார்த்த இலக்கியம் என்றால் என்ன? உள்ளது உள்ளபடி எனில் எது? இப்படியான வினாக்களை எழுப்பி அவற்றுக்குத் தக்க விடையும் விளக்கமும் அளிக்கின்றார்

பேராசிரியர் அ. சீனிவாசராகவன் M. A. அவர்கள்

இவருடைய கருத்துரைகள் அடுத்த இதழில் இடம் பெறுகின்றன.

களுவாஞ்சீக்குடியில் வாழும். ஏரம்பழர்த்தி புதிய கவிஞர்
களுள் ஒருவர். கவிதையில் கையாண்டுள்ள விஷயம் பழைய
தானாலும் புதிய முறையிலே நயமுடன் அதைக் கூறுகின்றார்.

ஈ ஈ

—எருவில் மூர்த்தி—

தங்கக் கோளம் போல் வானில்
தவழும் நிலவே; வருந்தாதே!
மங்கை 'சுசி' யின் முகமின்றேல்
மறுக்கேன் "எழில் நீ" என்பதனை!

ஓடும் நதியில் குதிபோட்டு
உலவுங் கயலே, கவிதைகளைப்
பாடும் அவளின் விளியின்றேல்
பாரில் நீயும் அழகேதான்!

கோவைக் கனியே, உன்மேனி
கொள்ளைச் சிவப்பே என் காதற்
பாவை அவளின் பழ வாயைப்
பார்க்கு முன்னர், தெரிவாயோ!

துகிலைக் கொண்டு கூர்மூடித்
தோன்று மவளின் தனமின்றேல்
முகிலைக் கொண்டு நுனி மூட
முயலும் மலையே; அழகாவாய்!

மேகத் திரளில் ஒளிர்கின்ற
மின்னே, அமைதி! 'சுசி' யென்ற
மோகச் சிலையின் இடையின்றேல்
முடிவில் எழிலும் உன்னதுவே!

நிலக்கடலே, கவலாதே!
நீயும் அழகே என்நெஞ்சை
ஆளப் பிறந்த அவள் குழலில்
அலைகள் தொகையாய் இல்லையெனில்

புள்ளி மயிலே, உன் சாயல் .

புவியில் உயர்வே நான் கூறும் !
வல்லி 'சசி'யின் பொன்னுடலில்

வாழ்ஞ் சாயல் இலையென்றல் !

போதை கொடுக்க, மது வகைகள்
பூக்காள் ! நீங்கள் சிறப்பாவீர்
கோதை அவளின் செவ்வாயில்
குமிழும் முறுவல் இலையெனில் !

கண்ணீர்பாகே, கனிச் சாறே,
கரும்பே, தேனே, நீவீரும்
மண்ணிற் சுவையே அவள் பேசும்
மதுரத் தமிழும் இலையென்றல் !

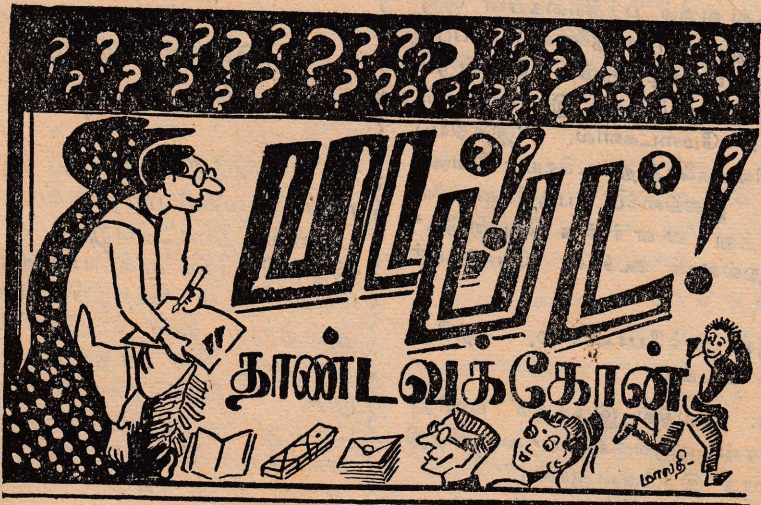
அன்னை இயற்கை படைப் பெல்லாம்
அருமை ! யெனினும் 'சசி' யெனும்
பெண்ணைப் படைத்துக் கவி சொல்லும்
பெருமை தந்தாள் ! அவள் வாழ்க !

**மில்க்வைட்
நீலசோப்**

**பிரகாசமாய்
சுவை
செய்கிறது**

ச. நித்தியானந்தன், களபூமி.

கே: இக்காலப் பாடசாலை மாணவர்கள் மதுபானம் அருந்துவதன் மர்மம் யாது?

ப: விஸய்யர்ந்த குடிவகைகள் வாங்குவதற்குப் பணம் போதாமையால்!

பொ. சண்முகநாதன் சங்குவேலி தெற்கு.

கே: "கலைச்செல்வி"க்கு நாட்டிலே நல்ல ஆதரவு இருக்கும்போது ஏன் அதை ஒழுங்காக வெளியிடாமலிருக்கின்றீர்கள்?

ப: நான் சம்பளத்திற்கு வேலை பார்ப்பவன் ஐயா! என்னை ஏன் இதைப்பற்றியெல்லாம் கேட்கின்றீர்கள்? என்றாலும் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்கின்றேன். இப்பொழுது நிர்வாகம் ஒரேயடியாக மாறிவிட்டது. நல்ல தரமான படைப்புக்களையே இனி வெளியிடுவது என்று

ஆசிரியர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார், கலை, இலக்கிய விழாக்களை நடாத்திப் பொதுமக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு மென்மேலும் ஆதரவைத் திரட்டுவதெனப் புதிய நிர்வாகிகளான செட்டிசுளம் - பாலன் வெளியீட்டு நிலையத்தினர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நாட்டிலே ஒரு புதிய இலக்கிய பரம்பரையை "கலைச்செல்வி" உருவாக்கின்றனரா, இல்லையா என்பதைப் பொறுத்திருந்து பாருமேன்!

கே: "கலைச்செல்வி" பற்றி ஒரு முற்போக்கு இதழ் ஏதேதோ எழுதியிருந்ததே, கண்டீர்களா?

ப: கண்டேன்! எங்கள் ஆசிரியர் அதைப் பற்றிய விளக்கத்தைக் கேட்டபோது, என்ன செய்வதென்றறியாது மௌனமாக இருந்துவிட்டு, பிறகு பட்டும் படாமலும் 'மன்னிப்பு'க் கோரியதையும் கண்டேன்!

வளர்ந்து வரும் பத்திரிகையின் ஒரு புதிய இலக்கிய சாதனையை எப்படியாவது முறியடித்துவிட வேண்டும் என்று திட்டமிடும் இவர்கள்தான் பகிரங்க மேடைகளில், “இந்தியப் பத்திரிகைகளைத் தடைசெய்ய வேண்டும்; இலங்கைப் பத்திரிகைகளை ஆதரித்து வளர்க்க வேண்டும்” என்றெல்லாம் கூச்சல் போடுபவர்கள்!

க. ஞா. அல்போர்ட், கற்கோ வளம் வடக்கு.

கே: உலகில் இருக்கும் மனிதர்கள் ஏன் ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாசமாக இருக்கின்றார்கள்?

ப: ‘பிறப்பு’க் கடவுளுக்கும் ‘இறப்பு’க் கடவுளுக்குமிடையே உள்ள இரகசிய ஒப்பந்தத்தான் இதற்குக் காரணம். ‘கணக்கு’ முடிக்கும்போது ‘ஆள்மாருட்டம்’ நடைபெறாமலிருப்பதற்காக இந்த ஏற்பாடு! என்றாலும் சில முட்டுத் தூதுவர்களின் முட்டாள்த் தனத்தினால், சொர்க்கத்திற்குப் போய் ‘பய்லா’ டான்ஸ் பழக்குவதற்குத் தங்க வேலுவுக்கு “சான்ஸ்” கிடைத்ததைப்போல், நிஜ உலகிலும் சிலருக்கு அதிர்ஷ்டம் அடிப்பது உண்டு!

வை. இராமகிருஷ்ணன், கண்டி.

கே: உங்களது இயற்பெயர் என்னவோ?

ப: வீட்டிலுள்ளவர்கள் “டேய்” என்றும்; திருமதி “இஞ்சேருங்கோ” என்றும்; நண்பர்கள் “மச்சான்” என்றும், பள்ளி ஆசிரியர்கள் “தடிப்பயல்” என்றும், ரூட்டால் போபவர்கள் “ஓய் காணும்” என்றும், அலுவலகத்திலுள்ளோர் “என்ன ஐஸே”

கலைவீழாவில் பரிசளிப்பு

“கலைச்செல்வி”யின் ஆதரவில் ஆவணி மாதம் வவனியாவில் நடைபெறும் கலைவீழாவில் பல முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சி. சில மாதங்களுக்கு முன் “கலைச்செல்வி” தொடர்ந்து நடாத்திய அறிவு வளர்ச்சிப் போட்டி, சென்ற ஆண்டில் நடாத்திய நகைச்சுவைக் கட்டுரைப் போட்டி, இப்போது நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டி முதலியவற்றில் பரிசு பெறும் நேயர்களுக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான இரசிகர்களின் முன்னிலையில் பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

என்றும் அழைப்பதில் எனக்கு என் பெயரே மறந்துவிட்டது பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தையாவது பார்க்கலாமென்று கச்சேரிக்குப் போனால், ‘நான் பிறந்தது உண்மைதான்’ என்பதை நிரூபிக்கச் சொல்கின்றார்கள். அவர்களுடன் ஏதாவது தகராறுக்குப் போனால், ‘கள்ளத்தோணி’ என்று கைது செய்து கடத்தி விடுவார்களோ என்று பயமாயிருக்கின்றது. இத்தனை சிக்கல்களுக்கும் மத்தியில் என் பெயரைக் கேட்டால், நான் எதைச் சொல்ல?

க: சுப்பிரமணியம், காரைநகர்.

கே: நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையில் அதிர்ச்சி அடைந்ததுண்டா?

ப: யாழ்ப்பாண 'பஸ்' ஒன்றில் நான் நின்று கொண்டு பிரயாணம் செய்தபோது, ஒரு 'கண்டக்டர்' வந்து "இருங்கள்" என்று மரியாதையாகச் சொன்னதைக் கேட்டு நான் அடைந்த அதிர்ச்சியை வாழ்க்கையில் வேறு எவரும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அடைந்திருக்க முடியாது! அன்பாகப் பேசும் கண்டக்டர்களும் இந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றார்கள் என்பது "மா பெரும் புதினம்!"

எஸ். எம். அபூஹாபிபா, சின்னக்கிண்ணியா.

கே: ஈழத்திலுள்ளவர்களில் மிகவும் திறமையாகப் பேசுபவர்கள் யார்?

ப: கல்யாணத் தரகர்கள்!

க. இரத்தினசிங்கம், கிளிநொச்சி.

கே: 'இலங்கையர்கோன்' அவர்கள் என்ன நோயினால் இறந்தார்?

ப: மூளையில் ஒரு முக்கிய நரம்பு வெடித்ததால் அவர் மூர்ச்சித்து விழுந்தார்; பிறகு எழும்பவேஇல்லை. இலக்கிய உலகம் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான்!

கே: 'இலங்கையர்கோன்' எழுதிய முதல் சிறுகதை எந்தப் பத்திரிகையில் எப்போது வெளியானது?

ப: தான் எழுதிய முதலாவது சிறுகதை "மரியா மதலேனா" என்று அவரே "கலைச்செல்வி"க்கு எழுதிய

கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இந்தக்கதை 1939ம் ஆண்டில் சென்னை 'கலைமகள்' இதழில் வெளியானது.

எஸ். எம். ஏ. செயினுல்ஆப்தீன், கல்முனை.

கே: இன்று இலங்கையில் வெளியாகும் புத்தகங்கள் எல்லாம் எந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவை?

ப: நரகத்தைச் சேர்ந்தவை! ஆபாஸ உணர்ச்சியைத் தூண்டும் புத்தகங்களும் துப்பறியும் கதைகளும் வேறு எந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவை?

அ. தேவசகாயம், நல்லூர் வடக்கு.

கே: சினிமாவில் தோன்றும் வெற்றிக்குக் காரணமென்ன, தாண்டவக்கோளூரே?

ப: ரஸிகர்களின் உற்சாகம்! சமீபத்தில் ஒரு படம் பார்த்தேன். கதாநாயகனை எம். ஜி. ஆருக்கும் வில்லனுக்குமிடையே கடும் வாட்போர். இடையிலே எம். ஜி. ஆர் களைப்புற்றுப் பின் வாங்குகின்றார். விட்டார்களா, தியேட்டரிலிருந்த ரஸிகர்கள்? "கம் ஒன். எம். ஜி" என்று ஒரே கத்தல். அந்த உற்சாகத்தில் வில்லன் மேல் வாளைச் சுழற்றினார். வில்லன் குளோஸ்!

"நீர்வைமணி," நீர்வேலி.

கே: இதுவரை "கலைச் செல்வி" யிலிருந்து எத்தனை வெளியீடுகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன?

ப: ஈழத்திலுள்ள இளம் கவிஞர்கள் இருபத்தொன்பது பேர்களின் நல்ல கவிதைகளைத் தொகுத்து கவிஞர் பஞ்சாட்சரம் 'கவிதைச்செல்வம்' என்ற பேரில் "கலைச் செல்வி"யை

வெளியிடும் யாழ்-தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் ஆதரவில் வெளியிட டார். வேறு எவரும் இதுவரை செய் யாத புதிய முயற்சி இது. யாழ்ப் பாணம், பெரிய கடையிலுள்ள பூபால சிங்கம் புத்தகசாலையில் இக்கவிதைத் தொகுப்பை விலைக்கு வாங்கலாம்!

த. அருள், கல்முனை,

கே: மனிதனுக்கு மரணம் அவசி யமா? ஏன்?

ப: மிக மிக அவசியம். ஐம்பது வயதைத் தாண்டினாலே 'அறனை பெயர்ந்'து விடுகின்றது. இதையே தாங்க முடியாதிருக்கும்போது, எல் லாரையும் ஒரேயடியாக வாழவிட் டால் தொண்டு கிழங்களின் 'தொண தொண்ப்பை' யாரால் சகிக்க முடி யும்?

சித்தி சலீமா, ஏறூர்.

கே: "கலைச்செல்வி"யில் முஸ் லிம் எழுத்தாளர்கட்கு ஏன் இடம் அளிக்கப்படுவதில்லை?

ப: முஸ்லிம் எழுத்தாளர், முஸ் லிம் அல்லாத எழுத்தாளர் என்ற பாகு பா டே "கலைச்செல்வி"யிடம் கிடையாது. தரமான படைப்புக்களை எவர் எழுதியனுப்பினாலும் அவை

பிரசுரமாகும். இதுவரை எத்தனை யோ முஸ்லிம் நண்பர்கள் "கலைச் செல்வி"யில் எழுதியதைத் தாங்கள் பார்க்கவில்லையோ?

கே: இலங்கையில் 'முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கம்' ஒன்று உரு வாகியிருக்கிறதைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: இலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களுள் பெரும்பான்மை யானோர் சமய இலக்கியம் வளர்ப் பவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கெனச் சில பொதுப் பிரச்சினைகளும், பொதுப் பண்புகளும் உண்டு. இந்த அளவில், அவர்கள் தனியாகச் சங் கம் அமைத்ததை வரவேற்கின்றேன். ஆனால் அதற்காக, அவர்கள் மற்றைய எழுத்தாளர்களிடமிருந்து ஒதுங்கியும், எழுத்தாளர் சங்கத்திலி ருந்து பிரிந்தும் நிற்கக்கூடாது.

V. சாந்தலிங்கம், கொழும்பு.

கே: பகல் படக்காட்சிக்குப் பள்ளி மாணவர்கள்தான் அதிகமாகவரு கிறார்களே, ஏன்?

ப: பள்ளிக்குப் போகும் சாக்கில் படம் பார்க்கப் போவதற்கு, இரவில் முடியாதே!

இனி ஒரு விதி செய்வோம்

நாம் தமிழர்கள்; நமது மொழி தமிழ் மொழி; ஆகவே நமக்குள்ளே உரையாடும்போது தமிழிலேயே உரையாடு வோம். நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதும்போது தமிழிலேயே எழுதுவோம், என இனி ஒரு விதி செய்வோம்.

“மலைமதி” சந்திரசேகரன், திருக் கோணமலை,

கே: இலக்கியம் என்றால் என்ன என்று கூற முடியுமா?

ப: “மனிதனை மனிதனாக வாழச் செய்து, மஹாத்மாவாக உயர்த்தி, அமரனாக நிறைவு பெறச் செய்யும், உயர்ந்த சிந்தனையின் சொல்லுருவமே இலக்கியம்” என்கிறார் “கலைச் செல்வி” ஆசிரியர். இதை நான் அட்சரம் தவறாது அப்படியே ஒப்புக் கொள்கின்றேன்.

ஆ. ந. ஜீவன், கன்னாதிட்டி

கே: தினகரனில் வெளியான “கோடையில் உல்லாசம்” “நாம் கண்ட நாடுகள்” ஆகிய கட்டுரைகளின் ஆசிரியர் ஸைனுல் ஹுஸைன் அவர்களின் முகவரி என்ன?

ப: ஹுஸைன் அவர்கள் தினகரனில் உதவியாசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றார் என அறிகிறேன். “இஸட் எச்” என்ற பெயரில் அடிக் கடி புத்தக விமர்சனம் செய்பவர் இவர்தான். தினகரன் அலுவலக முகவரிக்குக் கடிதம் எழுதினால் அவரிடம் போய்ச் சேர்ந்துவிடும்.

வா. சிவனாடியான், வெள்ளவத்தை.

கே: இலங்கையில் நோபல் பரிசு பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் இருக்கின்றார்களா?

ப: எந்தத் துறையில்? காட்டிக் கொடுக்கும் துறை, காக்கா பிடிக்கும் துறை, துரோகம் செய்யும் துறை—இவற்றிற்குப் பரிசு கொடுப்பதென்று பட்டியல் தயாரித்தால் பட்டியலே பண்பளவு வளருமே!

கலைத்தொண்டன், சம்மாந்துறை
கே: இக்காலப் பத்திரிகைகளில் பெண்களையும் காதல் ஜோடிகளையும் அட்டைப்படமாகப் போடுகிறார்களே, ஏன்?

ப: பத்திரிகைகளுக்கு இலக்கிய நோக்கத்துடன் வியாபார நோக்கமும் இருக்கின்றது. “பாலும் தெளி தேனும்” படிக்கும் பாலர் முதல், “ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே” நெட்டுப்போடும் ஆண்டிப்பண்டாரம் வரை, அட்டைப்படம் அழகாக இருந்தால் தான் பத்திரிகையை வாங்குகின்றார்கள் என்பது நடைமுறை உண்மை. ஆபாஸமாக வரையாதிருக்கும்வரை பெண்களின் படங்களைப் போடுவதில் என்ன தவறு?

இரா. சிவசந்திரன், வேலணை கிழக்கு.

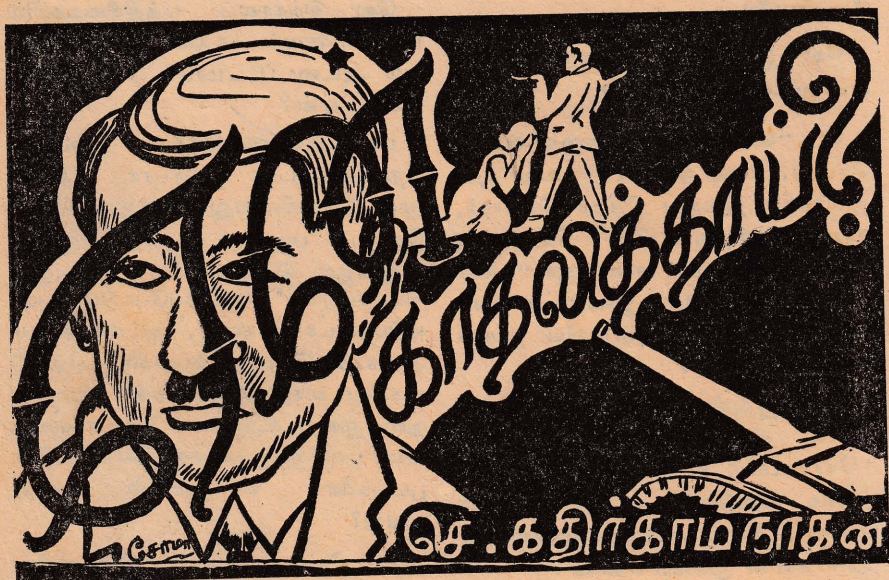
கே: உலகத்திலே உயர்ந்த தியாகம் செய்த உத்தமர் யார்?

ப: டாக் ஹமர்ஷீல்ட்! “உலக சமாதானம்” என்ற உன்னத இலட்சியத்திற்காக உயர உயரப் பறந்து சென்று கண்ணுக்கெட்டாத உயரத்தில் தன் உயிரையே தியாகம் செய்த உத்தமர் அவர்தான்!

கேள்வி கேட்கும் நேயர்கள் அஞ்சலட்டையில் இந்தப் புதிய முகவரியை வெட்டி ஒட்டி அனுப்ப மறந்து விடாதீர்கள்.

தாண்டவக்கோள்

மே/பா, கலைச்செல்வி.
பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்,
செட்டிகுளம்
(இலங்கை)

போர் வெறி பிடித்த முரடன், இரக்கமற்ற அரக்கன் என்ற முறையில் தான் ஹிட்லரை உலகம் அறியும். அதே ஹிட்லரிடம் மென்மையான இதயம் இருந்தது. அங்கே தூய்மையான அன்பும் இருந்தது. அன்பின் நெகிழ்ச்சியாலும் தன்மான உணர்ச்சியாலும் அவன் தனக்குத்தானே ஏற்படுத்திக்கொண்ட முடிவினைச் சோகச் சுவை சிந்தும்படி சித்தரிக்கின்றார் கதிர்காமநாதன்.

2ம் உலக மகாயுத்தத்தின் இறுதி நாட்கள்... ஜேர்மனியைத் தோல்வி நாடிவருகின்றது... மாட மாளிகைகள்; வளம் மிக்க பிரதேசங்கள் உருக்குலைந்து கொண்டே வருகின்றன ... இனி ஜேர்மனிக்கு மீட்சியில்லை என்பதை உணர்ந்து விட்ட ஹிட்லர் கவலையோடு தனது மாளிகையிலே உலாவிக்கொண்டிருக்கிறான். வெளியே புகை மண்டலங்கள்... குண்டுகளின் பயங்கர

ஓசை... நேசப் படைகளின் ஆரவாரிப்பு ... இன்னும் சிறிது நேரத்துள் எதிரிகள் படை ஹிட்லரைக் கைது செய்துவிடும் ... இத்தருணம் அவன் காதலி ஈவாபிரான் வருகின்றான் ...

ஹிட்லர்: ஈவா! நீயா? உடனேயே ஓடித்தப்பிவிடு ! ஏளிங்குநீநிற்கின்றாய்? பகைவர்களின் கையிற் சிக்கிச் சீரழியவா விரும்புகின்றாய்? ஈவா நான் சொல்வதைக் கேள்? நீ வரமு

வேண்டும்... அதற்காக-உன் காதலனுக்காக நீ தப்பி ஓடத்தான் வேண்டும்! ம்... இக்கணமே ஓடித்தப்பிவிடு நீ வாழப் பிறந்தவள் ஈவா!

ஈவா: ஹி ... ட் ... ல...! (விம்மலுடன் கூறுகின்றாள்) என்ன சொன்னீர்கள்? நானா உங்களை விட்டு விட்டுத் தப்பி ஓடவேண்டும்? எப்படி நான் உங்களை மறக்கமுடியும்? நெஞ்சிலே வாழுகின்ற நீங்கள் இல்லாமல் எனக்கெதற்கு வாழ்வு? இது நான்வரை உங்களை விட்டுப்பிரியாத ஈவா இனிமேல் உங்களை விட்டுப் பிரிந்து தப்பியோடுவாள் என்று எப்படி எதிர்பார்த்தீர்கள் சொல்லுங்கள்... நீங்களில்லாத வாழ்வு எப்படியிருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள்...!

ஹிட்: ஈவா! உன் அழகு மேனி பகைவர்களின் வெறிக்கரங்களிலே அகப்படக்கூடாது! ஈவா அகப்படக்கூடாது! ஹிட்லரை நீ காதலித்த குற்றத்துக்காக - ஹிட்லரின் மனைவியாக நீ வாழ்ந்த குற்றத்திற்காக - உன் அழகிய கரங்களிலே பாரவிலங்கு மாட்டப்படுவதை நான் ஒருகணமும் சகிக்க மாட்டேன்! மலர்ச்சி பொருந்திய உன் நயனங்கள் சிறை வாழ்க்கையால் வாடிவதங்கிப் போகக்கூடாது ஈவா! அழகு மிகுந்த எனது பேர்ளின் தலாமட்டமோடு தவிடு பொடியாகக் கப்பட்டுவிட்டதுபோல என்னைக் காதுலித்த குற்றத்திற்காக நீயும் துன்புறுத்தப்படுவாய்! அதை என் இதயம் தாங்கவே மாட்டாது! நான் - என்வாழ்வின் கடைசி எல்லைக்கே வந்துவிட்டேன்! இனி எனக்கு மீட்சியில்லை! இனி எனக்கு வாழ்வில்லை!

இனிஎனக்குப் புகழ்ச்சியில்லை! ஐயோ நான் அடிமை...! இனி நான்கைதி...! ஈவா நில்லாமற்போ! எனக்காக நீ தப்பிப் பிழைத்துவிடு கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்... போ.....நில்லாமற்போ.....!

ஈவா: ஹிட்லர்...! உடைசிவரையும் இந்தஇடத்தைவிட்டு நகரவேமாட்டேன்... நம்மாளிகையைப் பெயர்த்தெறியப்போகும் குண்டுகள் என் உயிரையும் குடிக்கட்டும்...! கவலையில்லை! என் இதயத்தெய்வத்தின் அஸ்தமனம் என்வாழ்க்கையின் அஸ்தமனமாகவே இருக்கட்டும்! சாவிலும் உங்களோடு இணைந்து நான் சாகத்தான் போகின்றேன்... உங்கள் நெஞ்சை ஊடுருவும் குண்டு என் நெஞ்சையும் துளைத்துச் செல்லட்டும், ஹிட்லர்... துளைத்துச் செல்லட்டும்!

ஹிட்: உன் காதலனுக்காக நீ தப்பி ஓடக்கூடாது? கதைக்கக்கூட அவகாசம் இல்லை... அதோபார் எதிரிகளின் படை நம்மை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னுள் சில மணி நேரங்களில் ஹிட்லர் கைதியாக பேர்ளின் வீதிகளிலே ஊர்வலத்தில் வரப்போகின்றான்... தலை நிமிர்ந்து நடந்த ஹிட்லர் தலை குனிந்து செல்லப்போகின்றான்... அவனையா நீ விரும்புகின்றாய்? அழகு ஜேர்மனியை அலங்கோலமாக்கி விட்ட ஹிட்லரை - உன்னத ஜேர்மனியை உருவாக்க முனைந்த ஜேர்மனியரின் மரண ஓலத்தை வீதியெங்கும் கேட்கச் செய்த ஹிட்லரை அந்தக் கொடுங்கோலனை - இன்னுமான் விரும்புகின்றாய்? அவனுக்கு இடப்படும் விலங்கு உனக்கும் பூட்

டப்படவேண்டுமென்ற விரும்புகின்றாய்? அந்த ஹிட்லரைச் சுட்டுப் பொசுக்கப் போகும் துப்பாக்கிதான் உன்னையும் சுட்டுப் பொசுக்க வேண்டுமென்ற ஆசைப்படுகின்றாய்? ஐயோ...என்னால் அதைத் தாங்கவேமுடியாது... என் அன்புக்குப் பாத்திரமான நீ அந்தக் கொடுமைகளை அனுபவிப்பதை என்னால் தாங்கவே முடியாது!...

ஈசா: ஹி...ட்...ல...ர்! உங்களை விட்டு விட்டு நான் ஒரு நாளும் தப்பிஓடமாட்டேன்! என்னைத் தழுவி உங்கள் கைகளாலேயே என்னைச் சுட்டுப் பொசுக்கி விடுங்கள்! ஐயோ ஹிட்லர்... உங்களுக்காக வாழாமல் உங்கள் நாட்டுக்காக வாழ்ந்தீர்கள்! உங்களுக்காக அழாமல் உங்கள் நாடு அடைந்த அவமானத்திற்காக அழுதீர்கள்...ஹி...ட்...ல...ர்! நீங்கள் எவ்வளவு நல்லவர்!

ஹிட்: ஹிட்லரை உலகம் கெட்டவன் என்று சொல்லுகிறது...அவனைக் கொடுங்கோலன் என்று தூற்றுகின்றது... அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே நீயொருத்திதான் நல்லவன் என்கின்றாய்? போருக்காகத் திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கும்போதெல்லாம் அதை மகிழ்ச்சியோடு பார்த்து விட்டு தனிமையோடு நீ உறங்கிய அந்த நாட்கள்... தனிமையிலே உன்னைவிட்டு விட்டுப் பாசறையிலே நான் பயங்கரயுத்தங்களின் அன்றாட நிகழ்ச்சியை எண்ணிய அந்த நாட்கள்... காதல் பேச்சைவிட்டுப் போரைப் பற்றியே உன்னோடுகதைத்த போதெல்லாம் களிப்போடு நீ கேட்ட அந்த நாட்கள்... நினைத்தாலும் நெஞ்சு வெடிக்கின்றது! ஹிட்லரைக்

காதலித்தாய்! கடைசி முடிவு? போர் வீரனைக் காதலித்தாய்! கடைசி முடிவு?... இன்பத்திற்குப் பதில் துன்பத்தையடைந்திருப்பாய்... ஆறுதலாக ஒருவார்த்தை... ஆவலோடு ஒரு வார்த்தை... உஹும் சொல்லக் கூட நேரமற்ற ஒரு வாழ்வை இலட்சியமாகக் கொண்டுவிட்ட ஹிட்லரைக் காதலித்து நீ பெற்ற முடிவு...? மரணமா? ஈசா! மரணமா

ஈசா: ஒருக்காலும் இல்லை! ஹிட்லரைக் காதலித்ததால் நான்களிப்பைத்தான் அடைந்தேன்! தாய் நாட்டுக்காகத் தரணி யெங்கும் புகழீட்டிய சேதி கேட்டாலே என் நெஞ்சு மகிழ்ச்சியால் விம்மித்தளிக்கின்றது...! ஹிட்லருக்காக... என் ஹிட்லரின் அன்புக்காக அணுஅணுவாக நான் துடித்துத் துடித்துச் சாகத்தயார்! ஏன் திகைக்கின்றீர்கள்? ஹிட்லர்! என்னைச் சுட்டுக் கொன்றுவிடுங்கள்!

ஹிட்: ஈசா என்னை ஏன் வாட்டி வதைக்கின்றாய்? உயிருக்குயிராய் நேசித்த என் ஜேர்மனி உருக்குலைந்துவிட்டதே, யாரால்? வீதியிலே பிணவாடை வீசுகின்றதே, யாரால்? எல்லாம் இந்தக் ஹிட்லரால் வந்தவையென்று வருங்கால ஜேர்மனி சொல்லப்போகின்றது!— இத்தனையும் செய்துவிட்ட ஹிட்லர் தன் ஈசாவையுமா துடிக்கத் துடிக்கக் கொல்லவேண்டும்? இது ஒருக்காலும் நடவாது... நீ தப்பி ஓடு...ஓடமாட்டாயா?

ஈசா: பிரபு உரையாட நேரம் இல்லை... பகைவர்கள் நம்மை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்ந்தால், உங்களோடு வாழ்

வேன், இல்லாவிட்டால் சாவேன்...
வாட்டுமா?

[மறைத்து வைத்திருந்த நச்
சுத் திராவகத்தை சவா குடித்து
விடுகின்றான்... அவ்வளவுதான்
தலை சுழன்று நிலைதடுமாறி ஓய்
லரின்மேல் சாய்கின்றான். தடுக்
கிட்ட ஓய்லர் அவனை அணைத்
துக்கொண்டு கதறுகிறான்]

சவா: அ...ன்...பே...! ஹ்...ட்...

லர்—!! (உயிர் உடலை விட்டுப்
பறந்தோடுகிறது)

ஹிட்: ஐயோ! சவா...! என் ஈ...

வா...! (கத்துகின்றான்) ஏ!
பேர்ளினே! உன்னை வாழவைக்க
வேண்டுமென்ற ஆசையால் என்
சவாவின் வாழ்க்கையைப் பாலவன
மாக்கி விட்டேன்...! ஏகாதிபத்திய
மே!— உன்னைப்பற்றி என் இதயத்
திலே மண்டிக்கிடந்த ஆசை என்
சவாவை—என் ஒளிவிளக்கை—அழித்
துவிட்டதே! ஐயோ சவா!... சவா!!...
ஏன் என்னைக் காதலித்தாய்? உன்
அழகு உடல் பிணமாக என் கரங்
களிலே கிடக்கவேண்டு மென்பதற்
கா காதலித்தாய்...? இந்தக் கொடுங்
கோலனின் மூச்சுப்பட்டு அந்தப்
பாபத்தை நீயும் பங்குபற்ற வேண்டு
மென்ற காதலித்தாய்? தென்றலை
யும் தேமதுரக் குயிலோசையையும்
கண்டுமகிழாமல் குண்டுகளின் சிற்ற
த்தையும் கூறுகி உருக்குலைந்த பிணங்
களையும் கண்டு மகிழ்ந்த கயவனை
ஏன் காதலித்தாய்? சவா...பேசமாட்
டாயா! என்னோடு பேசவே
மாட்டாய்... புகழ்தேடி அலைந்த
ஹிட்லருக்குப் பூட்டப்படும் விலங்கை
நீ பார்க்கமாட்டாய்...! ஐயோ ...ஈ...
வா...!

[அழகி சவாவின் சடலம் மஞ்
சத்தில் கிடக்கிறது... கண்ணீரு
டன் அவனையே உற்றுப் பார்த்
துக்கொண்டு திக் பிரமை பிடித்
தவன்போல் நிற்கின்றான் ஓய்
லர்... பேர்ளினுக்குள் படைகள்
முன்னேறிக் கொண்டு வருகின்
றன. ஓய்லரும் சவாவும் வளர்
த்த செல்லப்பிள்ளைகளான அவர்
களுடைய மூன்று நாய்களும்
ஓய்லரைச் சுற்றிச் சுற்றி வரு
கின்றன...]

நாய்கள்: லொள்...லொள்...லொள்...
(குரைக்கின்றன)

ஹிட்: ஏ! நாய்களே! நீங்கள் நன்
ருகக் குலையுங்கள்...! இந்த மாளிகை
யிலே ஒயிலாக நடமாடித் திரிந்த
உங்கள் தோழி உங்களை விட்டுப்
போய்விட்டாளே...! அதற்காகக்
குரையுங்கள்! பாலும் பழமும் ஊட்
டிய உங்கள் சவா— அன்பும் பண்
பும் நிறைந்த சவா வாழ்க்கையின்
பூரண சுகத்தை அடையாமலே வாடி
வதங்கிப் போய்விட்டாள் என்பதற்
காகக் குரையுங்கள்...! கடற்கரைகளி
லும்—கனிப்பூட்டும் அங்காடி வீதிகளி
லும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து
சென்றதற்காகக் குரையுங்கள்...!
ஐயோ அன்பே சவா... நீ வளர்த்த
நாய்கள் உன் பிரிவுத் துயரால்
வாடி நிற்பதைப்பார்...! ஒருக்கால்
கண்திறந்துபார்...!

நாய்கள்: லொள்...லொள்...லொள்...
ஹிட்: கண்ணே சவா! பேசமாட்

டாயா?—வாழவேண்டும் என்ற
ஆசை ஹிட்லருக்கு இருந்தது;
ஆனால் அவன் வாழமுடியவில்லை!

சாதாரண மக்களைப்போல ஈவாஷ்டன் ஒருநாளிக்காவது நிம்மதியாகக் குடித்தனம் நடத்தவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தது! ஆனால் அது என்னுடைய நிறைவேற்றவில்லை!... ஐயோ... ஈவா... ஏன் என்னைக் காதலித்தாய்? போயும் போயும் ஒரு போர்வீரனை - போர் வெறியனை நிம்மதியற்ற சர்வாதிகாரியை ஏன் காதலித்தாய்?

நாய்: லொள்...லொள்...லொள்...

ஹிட்: ஏ! நாய்களே! ஏன் குரைக்கின்றீர்கள்? காலன் வந்து ஹிட்லருக்காக வாசலிலே காத்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள் என்பதற்காகக் குரைக்கின்றீர்களா? உங்கள் ஹிட்லர் அநாதையாக ஆதரவற்ற வனாக கோழையாக பேர்ளின் மாளிகையிற்குள்ளே ஒழித்திருக்கின்றீர்கள் என்று குரைக்கின்றீர்களா? ஐரோப்பாவிலே ஒலித்துக்கொண்டிருந்த கேலிச் சிரிப்பு இன்று அவலக்குரலாக மாறி விட்டதை எண்ணிக் குரைக்கின்றீர்களா...? ஏ! எனாதருமை நாய்களே! என்மீது - என் ஈவாமீது - கொஞ்சிக் குலாவிய நாட்கள் எல்லாம் கனவாகிக் கதையாகிப் போய் விட்டதே என்று ஏங்கிக் குரைக்கின்றீர்களா...?

[ஈவாவின் முகத்தை, நாய்கள் உற்றுநோக்குகின்றன. என்ன நினைத்தனவோ ஈவாவின் பிணத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து விட்டு மீண்டும் ஈவாவின் முகத்தை ஆவலோடு நோக்குகின்றன... இருசொட்டுக் கண்ணீர்த்துளிகள் அவற்றின் கண்களினின்றும் வழிந்து ஈவாவின் உடலில் சிதறுகின்றன... சிறிதுநேர அமைதி...பின் ஈவாவின் தனி

ருடலில் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு சேர்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன...]

ஹிட்: ஆ! எனாதருமை ஜேர்மனி யே! என்னை மன்னித்துவிடு! உனக்குப் பெருமைபுக்க புக்கழைத்தேடித்த முயன்றவன் உன்னை அடிமையாக்கிவிட்டுப் போகின்றான்... உன்னை வாழவைப்பேன் என்று கற்பனை கட்டியவன் தாழவைத்துவிட்டு மரணத்தோடு போராடுகின்றான்!!

[ஹிட்லர் தனது கைத்துப்பாக்கியை எடுத்துக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு தான் வளர்த்த நாய்களைப் பார்க்கின்றான்... கண்ணீர் தாரைதாரையாக வழிந்தோடுகின்றது. ஈவாவின் சடலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பேசுகின்றான்...]

ஈவா! என் ஈவா! நீ போன இடத்திற்கு உன்னைத் தேடி நானும் வருகின்றேன்! நமக்கு இந்த உலகத்திலே இனி இடமில்லை! அந்தவிண் உலகத்திலே தனிக்காட்டு ராஜா ராணியாக நாம் வாழுவோம்... அலை கடலும் அழகு நிலாவும்; சோலை மலரும் மாலை உலாவும், அங்கே எங்கட்குக் கிடைக்கும்! கட்டாயம் கிடைக்கும்! இனி ஹிட்லர் சாதாரண மனிதன்! சர்வாதிகாரியல்ல! போர்வெறி, அங்கே என்னை விரட்டாது! ஏகாதிபத்தியம் அங்கே என்னை அடிமையாக்காது! இனிமேல்... ஈவாவைத் தவிர எதுவுமே என் சிந்தையைக் கவராது! கவர முடியாது!! நான் உன்னைத் தேடிவருமுன் உன் விளையாட்டுத் தோழர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டாமா? இல்லாவிட்டால் உனக்கு விளையாட்டுக்கு தோழர்கள்

கிடைக்காமல் போய்விடுவார்கள்...!

[ஹிட்லர் நாய்களைப் பார்க்கின்றான்... அவை பயங்கரமாய்க் குலைக்கின்றன... சுவாவைப் பார்க்கின்றான். மறுகணம்.....நாய்கள் துடித்துத் துடித்து சுவாபிரானின் சடலத்தின் மேல் விழுகின்றன இரத்தம் பீறிட்டு சுவாவின் அழகிய முகத்தில் சிதறுகிறது...]

ஹஹ...ஹஹஹா ... இரத்தம் ...! என் சுவாவின்மேல் இரத்தம்! அவள் ஆடி அலைந்த பேர்ளினிலே இரத்தம்...! இந்த ஹிட்லர் சந்தது இரத்தம்...

3

[சுவாவின் பிணத்தைத் தூக்கி ஹிட்லர் கட்டியணைத்து முத்தமிடுகின்றான்...]

ஹிட்: ஏ! பேர்ளினே! ஜேர்மனியை வல்லரசாக்கவேண்டுமென்ற என்வெறி—ஜேர்மனியை, உலகத்தின் தலைமைப் பீடத்தைச் சுவீகரித்துக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்ற என்வெறி - இப்பொழுது என் சுவாவை என் கரங்களிலே பிணமாகத் தந்திருக்கிறது! நீ பெற்ற சுவா - ஹிட்லருக்காகவே வாழ்ந்து ஹிட்லருக்காகவே மடிந்துவிட்டாள்! அவளை நீ பெற்றதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்! அவளை நான் அடைந்ததற்காக என் மரணத்திலும் மகிழ்ந்து மகிழ்ந்து சாவேன்...! ஏ! யாங்கே? ஹின்ஸ் லிஞ்ச் இங்கேவா...!

[ஹின்ஸ் லிஞ்ச் ஹிட்லரின் மெய்ப்பாதுகாவலன், இவன் ஒரு வந்தான் இப்பொழுது இந்த மானிகையிலே இருக்கின்றான்.

ஹிட்லர் குரல் கேட்டு ஹின்ஸ் லிஞ்ச் ஓடிவருகின்றான்...]

ஹிட்: லிஞ்ச்! பாரடா! என் சுவாவை!— கலகலப்பாய், குறும்புசெய்து மகிழ்வைக்கும் சுவா பிணமாகக் கிடக்கின்றான்...! சேர்வுற்ற நேரமெல்லாம் சோம்பல் வீரட்டும் சுவா பிணமாகிவிட்டாளா! பிணமாகி விட்டாள்!

லிஞ்ச்: ஐயோ சீமாட்டி இதுவா உங்கள் வாழ்க்கையின் முடிவு? (அழுகின்றான்)

ஹிட்: அவள் கதை முடிந்துவிட்டது!... ஹிட்லரின் சுவாவின் கதை முடிந்துவிட்டது... இன்னுஞ்சில மணித்தியாலங்களுள் ஹிட்லருடைய கதையும் முடிந்துவிடும்... அவன் உலாவிய பேர்ளின் மானிகையிலே - எதிரிகளின் 'பூட்ஸ், ஒலி கேட்கப்போகின்றது... அதற்கு முன் உன் ஹிட்லருக்காக அவன் மனச் சாந்திக்காக ஒரு உதவி செய்வாயா...?

லிஞ்ச்: கட்டாயம்...! என்னில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா? (விம்மலுக்கிடையே) இந்தக் கடைசி நேரத்தில் என் உயிரைத்தர வேண்டுமென்றாலும் தருவேன்...

ஹிட்: (சிரித்துக்கொண்டே) உயிரா...? ஹிட்லருக்கு அதுவேண்டாம் ஹிட்லருடைய வெறிக்காக எத்தனையோ உயிர்கள் பலி என்ற அவச்சொல் போதாதா?

லிஞ்ச்: அப்படிச் சொல்லாதீர்கள்...

ஹிட்: எப்படிச் சொன்னாலும் இனி என்ன? என் ஆசைகள்; கனவுகள்; இலட்சியங்கள் அத்தனையும் பூண்டோடு அழிந்து விட்டன...!

ஆசை பிறந்த நெஞ்சில் இன்று வெறுப்பு குடிபுகுந்து இருக்கின்றது...! மகிழ்ச்சி நிறைந்த கண்கள் சோகம் மிளிரும் கண்களாகிவிட்டன...! இனி எப்படிச்சொன்னாலும் என்ன? போகட்டும்... எதிரிகள் படைநெருங்கிவிட்டன... ஆனால்

நான் சரணடைய மாட்டேன்... ஆமாம் என்கையில் விலங்கை நான் அணியமாட்டேன்...! அந்த எதிரிகளின் கையில் அகப்பட்டு ஒரு நெய்போலியைக் மாறமாட்டேன்! நான் ஜேர்மனியன்... என் நெஞ்சில் வீரம் இருக்கிறது... உரிமை வீறு இருக்கின்றது! நான் அடிமையாவதா? கோழையாக மாய்ந்தாலும் கேவலம் அவர்கள் கண்ணில் நான் விழிப்பதா...? என் உடல் என்சிறு பொருள் - எதுவுமே எதிரிகள் கையில் கிடைக்கக்கூடாது! அதற்கு உன்னுடைய உதவ முடியும்...!"

லிஞ்ச்: என்ன செய்யவேண்டும்? சொல்லுங்கள்...

ஹிட்: இதோபார்... என் கைத்துப்பாக்கி! இது என் உயிரைக் குடிக்கப்போகின்றது...! நான் கேட்பது உதவிமட்டுமல்ல; அது உன் கடமைகூட! ஏனென்றால் நீயொரு ஜேர்மனியன்! உன் ஹிட்லர் காட்சிப்பொருளாக மாறுவதை நீ விரும்புவாயா? அதோபார் என் ஈவா!... அவள்மேல்கொஞ்சிவினையாடிய நாய்கள்...இன்னுஞ்சிறிது நேரத்துள் அவள் பக்கத்தில் நான்...!

லிஞ்ச்: பிரபு! உங்கள் ஜேர்மனிக்காகத் தப்பியோடிடுங்கள்... இந்த லிஞ்சின் உடைகளைப் போட்டுக் கொண்டு போய்விடுங்கள்.....!

ஹிட்: ஒருக்காலும் முடியாது லிஞ்ச்... நான் தப்பியோடினாலும் இந்த உலகத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் என்னைச் சல்லடைபோட்டுச் தேடிப் பிடித்து விடுவார்கள்... ஐயோ என்னால் அதைக் கற்பனைகூடச் செய்து பார்க்கமுடியவில்லை! லிஞ்ச்...மரணம் தான் சிறந்தது...

அங்கேதான் எனக்கு நிம்மதி... என் ஈவாவை என் நாய்களை-என்னை ஒன்றாகவே கம்பளியால் சுற்றி பெட்ரோல் ஊற்றித் தீயிட்டு விடு! நான் உபயோகித்த அத்தனையையும் தீயிட்டுவிடு! போ...லிஞ்ச் போ... பெட்ரோலைக்கொண்டு கெதியாகவா...!என் அழுகிறாய்? அழாமல் மகிழ்ச்சியாக இந்தச் சேவையைச் செய்...போ... (லிஞ்சுபோகிறான்)

[ஹிட்லர் மீண்டும் ஈவாவைப் பார்க்கின்றான். பின் அவளைத் தூக்கி அனைத்துக் கொண்டு கைத்துப்பாக்கியை ஒரு நகையால் நெஞ்சுக்கு நேரே பிடித்துக் கொள்கின்றான்...]

ஹிட்: ஈவா! நீ போனபின் நான் என் வாழவேண்டும்? என் ஜேர்மனி அழிந்தபின்பு நான் என் வாழவேண்டும்? வீதிவழியாக என்னைக் 'கொரகொர' வென இழுத்துச் செல்லப்படும் காட்சியைப் பார்க்கவா நானிருக்க வேண்டும்? பேர்ளினில் கார்ட்ரூடும் விண்ணோடும் கலந்துறவாடும் ஜேர்மன் கொடி சுழற்றி எறியப்படுவதைப் பார்க்கவா நானிருக்கவேண்டும்? ஈவா... நீ போன பாதையிலே இதோ நானும் வருகின்றேன்... வந்துவிட்டேன்!

[தனது கைத்துப்பாக்கியால் தனது கன்னப் பொறியிற் சுடுகிறான்... அந்தச் சூடு அவளை நிலை தளம்பச் செய்கிறது]

ஹிட்: ஈவா...! ஈ...வா...!! எ...ன் ...க...ண்...ணை...ஈ...வா...!!

[ஹிட்லரின் உயிர் பிரிகின்றது. ஹிட்லரின் கடைசி ஆசைப் படியே, ஹிட்லரையும் ஈவாவையும் மூன்று நாய்களையும் ஒன்றாகவே பெரும் நீ நாக்குகள் சுவைக்கின்றன... அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டே கிப்பிரமை பிடித்தவன்போல் ஆடாமல் அசையாமல் லிஞ்ச் நிழ்கின்றான்.....]

சிறுகதைப் போட்டி

பரிசு:- ரூபா. 100-

1. வவனியா நகரில் ஆவணி மாதத்தில் நடைபெறவிருக்கும் “கலைச் செல்வி” கலை விழாவை யொட்டி இச் சிறுகதைப் போட்டி நடாத்தப்படுகின்றது. முதலாவது பரிசாக 50-ரூபாவும் இரண்டாவது பரிசாக 30-ரூபாவும் முன்றாவது பரிசாக 20-ரூபாவும் வழங்கப்படும். முதலாவது பரிசு பெறுபவரின் படத்தை அட்டையில் வெளியிட்டுக் கௌரவிப்போம்.
2. இலங்கையிலுள்ள சகல எழுத்தாளர்களும் இப்போட்டியில் பங்கு பற்றலாம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.
3. கதைகள் இலங்கைச் சூழ்நிலையில் எழுதப்பட்டவையாக எழுத்தாளர்களின் சொந்தக் கற்பனையில் உருவானவையாக இருக்கவேண்டும். மொழி பெயர்ப்பாகவோ தழுவலாகவோ இருக்கக்கூடாது.
4. புதுமையான சிலநல்ல, சிறந்த கதைகளை உருவாக்கச் செய்து சிறுகதை இலக்கியத்தில் ஒரு புதிய சாதனையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே இப்போட்டியை நடாத்துவதின் நோக்கம். இந்தநோக்கம் வெற்றிபெற எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என நம்புகின்றோம்.
5. கதைகள் கிடைக்கவேண்டிய கடைசித் திகதி 5-7-1962- கதைகள் எழுதுவதற்குக் குறுகிய காலசல்லையே கொடுத்திருக்கின்றோம். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் முடிவு திகதி பின்போடப்படமாட்டாது. ஆகவே போட்டியில் பங்கு பற்றவிருப்பும் எழுத்தாளர்கள் இப்போதே கதைகளை எழுதத் தொடங்கி விடவேண்டும்.
6. உங்கள் கதைகளைத் தாளின் ஒரு பக்கத்தில் மையால் எழுதிக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக:—

கலைச்செல்வி — சிறுகதைப் போட்டி.

பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்,

செட்டி குளம்.

நாடக விமர்சனம்;

மனிதன் மாறிவிட்டான்

புன்பா

திருநெல்வேலி செங்குந்த இந்துக் கல்லூரி மாணவர் மன்ற இதழான “சுடரொளி” வெளியீட்டு விழாவையொட்டி, கல்லூரியின் திறந்த வெளி அரங்கில் மேடையிடப்பட்ட நாடகம் “மனிதன் மாறிவிட்டான்”.

பணக்காரரான பரமசிவம், பண்பு நிறைந்த மகன் மூர்த்தி, சூழ்ச்சியிலே உருவான அம்பலம், ஏழை உழைப்பாளி கந்தையா, அவன் தங்கை சரசு, எப்படியாவது ரேடியோவில் பாடிவிடவேண்டும் என்ற இலட்சியத்தையுடைய சங்கராபரணம் அவருடைய அருமை மனைவி தையல் நாயகி, மருத்துவக் கல்வி பயிலும் மகன் அருள்மாணிக்கம் — இவர்களைச் சுற்றி வளைத்து ஓடியும் நகர்ந்தும் நடந்தும் செல்கின்றது கதை. கதையின் கரு மிக மிகப் பழையது, கதையில் புதுமை இல்லாவிட்டாலும் வசனங்களில் கருத்து நிறைய இருந்தது. இடையிடையே நகைச்சுவைக் காட்சி சேர்க்கப்பட்டிருந்த சில சொற்கள் நாடகத்தின் தரத்தைச் சற்றுக்கீழே கொண்டு வந்து விட்டதைத் தவிர்ந்திருக்கலாம்,

நாடகத்தில் குறையே கூறமுடியாத அம்சம் நடிப்புத்தான். எத்தனையோ நடிகர்கள் வந்தார்கள்; போனர்கள். ஆனால் அவர்களது நடிப்பு விட்டுச் சென்ற நறுமணம் மட்டும்

இன்னும் நம் மனதைவிட்டு அகலவில்லை. அம்பலமாக நடித்த ஆசிரியர் சண்முகலிங்கத்தின் உடையும் நடையும், பேச்சும்... அடையப்பா, அவர் பிறவி நடிகர்தான். சங்கராபரணம் (ஆசிரியர் சிவகுரு) அவர் மனைவி தையல்நாயகி (சிவலிங்கம்) அவருடைய சீடன் (ஆசிரியர் சோமசுந்தரம்) ஆகியோர் சிரிப்பை அள்ளி அள்ளித் தந்தார்கள். வேலைக்கார முருகனுக்கு (தேவசகாயம்) ஒரு ‘சபாஷ்’ போடத்தான் வேண்டும், மூர்த்தியாக வந்த பத்மநாதனின் நடிப்பில் ஒரு சில இடங்களைத் தவிர மற்றைய இடங்களில் துடிப்பில்லை. அருள்மாணிக்கம் (பராஜசிங்கம்) அழகாக வந்து போனார். சில கட்டங்களில் நடிப்பு நன்றாக இருந்தது! பலவற்றில் எடுபடவில்லை. சரசு (கனகசபை) பரமசிவம் (லட்சுமிகாந்தன்) சிதம்பரி (ஸ்ரீதரன்) பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் (சிவசந்திரன்) ஆகியோர் பாராட்டத்தக்க முறையில் நடித்தனர்.

சில காட்சிகள் எதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டன என்பதே தெரியவில்லை. அம்பலம் மகனுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது; டாக்டர் அருள்மாணிக்கத்துக்கு அளிக்கப்படும் வரவேற்பு; அவரது நண்பர்கள் கூடிக் கூத்தடிப்பது ... இவைகளை அகற்றி, கிட்டத்தட்ட நான்கு மணி நேரத்தை விழுங்கிய நாடகத்தின் நீளத்தை குறைத்திருக்கலாமே! காட்சிகளின்

ஊம். அவர்கள் உட்காருவதற்கிடையில் பஸ் மீண்டும் புறப்பட்டுவிட்டது. விழவிருந்த அந்தப் பெண்ணைத் தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தான் இளைஞன்.

அவர்கள் தம்பதிகளா அல்லது காதலர்களா என்பதைக் கண்ணால் நிச்சயிக்க முடியவில்லை; அவன் முயலவில்லை.

பஸ்ஸைப் பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் ஓடி வந்திருப்பார்கள் போலத் தோன்றியது. இருவருக்குமே வேர்த்துக் கொட்டியது. அவளுடைய முகத்தில் அரும்பிய வியர்வைத் துளிகளைத் தன் கைக்குடன்கால் ஒற்றி எடுத்து உதவி செய்து அவன். அவனுடைய கன்னத்திலிருந்து வழிந்த வியர்வை வெள்ளத்தைத் துடைத்துவிட்டான் அவன்.

இந்தப் பரஸ்பர பணிவிடை முடிந்ததும் இருவரும் நெருக்கியடித்து உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். 'ஸ்டீட்'பின் பின் விட்டத்தில் தன் கைகளைப் படரவிட்டான் அவன். அந்தக் கையில் சொகுஸாகச் சாய்ந்திருந்தான் அவன்.

ஏதோவெல்லாம் பேசினார்கள்; செல்லமாகச் சிரித்தார்கள்; அடிக்கடி அன்பு நதும்ப ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

அவள் அவனுடன் பேசிய வேளைகளில் அவனுடைய காதுள் அவளுடைய வாய் புருந்தது. அவன் அவளுடன் பேசிய சமயங்களில் அவளுடைய நெற்றியில் அவன் நாடி உரசியது,

அவர்கள் பறங்கியர்கள். அப்படிப் பகிரங்கமாகத் தம் அன்பை வெளிப்

படுத்துவது அவர்களுக்குப் போய்விட்டது. தனி ஒருவன் மட்டுமே இருந்தாலும் சரி' ஓராயிரம் பேர் சேர்ந்து அவர்களைக் கவனித்தாலும்கூட சரி, அவர்கள் கவலைப்படப் போகவில்லை.

அந்தக் காட்சியைக் காணச் சகிக்க முடியாத கண்ணனுக்கு ஒரே ஒரு வழிதான் தஞ்சமளித்தது. மெல்லக் கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

இமையின் உட்புறச் சுவரில் ராதா வந்தாள்; சலங்கை குலுங்கும் சிரிப்பைச் சிந்தினாள்; அவனுடைய நினைவைத் தன்னுடன் கொய்தெடுத்துக் கொண்டாள்.

கருநாகம் போல் நீண்டு வளர்ந்த ராதாவின் கூந்தலில் தன் கையாலேயே பூச்சூட்டப் பல தடவை அவன் விரும்பியதுண்டு; பிறை போன்ற அவளது நெற்றியில் தன் கையாலேயே திலகமிட முயன்றதுண்டு; தங்கத்துண்டு போன்ற அவளுடைய விரல்களில் தன் கையாலேயே மோதிரம் அணிய அவன் ஆசைப்பட்டதுண்டு.

சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் அவனுக்குச் சாதகமாக அமையவில்லை.

நினைவுக் கரங்களினால் அவளுக்குப் பொட்டிட்டான்; பூச்சூடினான் மோதிரமணிந்தான். முகத்தை வருடினான்.

அன்பில் நிறைந்த ராதா பிலும் சிறந்தவள் என்பதை விரைவிலேயே அவன் உணர் கொண்டான். காதலர் சந்திக்கல்யாண வாழ்வு வேறுபாடு அவள் 'நாகுக்காக'

ராதையின் அந்த அவனை வெகுவாகக்

போன்றவள் தன் காதலி என்
 , நினைக்க நினைக்கப் பெருமை
 க இருந்தது. அந்த நினைவில்
 ன்பக் கண்ணீர் சுரந்தது.

00 00 00

பஸ் இரைச்சலின் பின்னணி
 யில் முன்னால் இருந்தவர்களின் கிலு
 கிலுப்பு அவன் கண்களை விழிக்கச்
 செய்தது.

அது பஸ் என்பதையும், தம்
 மைவிட வேறும் ஒரு இளைஞன் அங்
 கிருக்கிருன். உடையதும் மறந்த ஒரு
 நிலையில் அங்கிருந்தார்கள் அந்த
 இளைஞனும் யுவதியும்.

தொடர்ந்து அங்கிருக்கப் பிடிச்
 காத கண்ணன் எழுந்து கீழ்த்தட்
 டிற்குச் சென்றான். பஸ் நின்றது,
 அவன் இறங்க வேண்டிய இடமும்
 அதுதான். இறங்கினான்.

முகத்தை நன்றாகத் துடைத்
 தான். அங்கிருந்து, அரைமையுக்
 கப்பாலுள்ள அவன் அறைக்குச்
 செல்வதற்குள் தெரிந்தவர்கள் யாரர்
 வது கண்டுவிட்டால்...!

வெயிலுக்குப் பயந்து வீட்டினுள்
 நடங்கிய சிலர் அப்போதுதான் பயம்
 தளிந்து வெளியே தலை நீட்டத்
 டாடங்கினார்கள். நிம்மதியாக

‘வாக்’ எடுப்பவர்கள்; வீட்டிற்குத்
 தேவையான சில்லறைச் சாமான்கள்
 வாங்குவதற்காகக் கடைக்குச் செல்
 பவர்கள்; நண்பர்கள். உறவினர்
 கள் வீட்டிற்கு விருந்துக்குச் செல்
 பவர்கள்; வெறுமனே வேடிக்கை
 பார்ப்பவர்கள்—இப்படிப் பலரகப்பட்ட
 மனிதர்களால் நிறைந்திருந்தது
 வெள்ளவத்தை ஹைஸ்ட்ரீட்.

இந்தக் கூட்டத்துள் சங்கமமா
 னான் கண்ணன். தெரிந்தவர்களைக்
 கண்டபோது முகத்தைத் தாழ்த்தி
 யும், தெரியாதவர்களைக் கண்ணன்
 முழிசிப் பார்த்துக் கொண்டு கண்ட
 டை அடைந்தான் கண்ணன்.

‘கேட்’டைத் திறந்து வட்டிப்
 படிகளில் கால்வைத்தபோது, பல
 காலம் கேட்காத பழக்கப்பட்ட குரல்
 ஒன்று உள்ளே கேட்டது.

குரலுக்குரிய உருவத்தைப்
 பார்த்தபோது, ஈதுவுமே செய்யத்
 தெரியாது, கல்லாய்ச் சமைந்து
 அப்படியே நின்று விட்டான் கண்
 ணன்.

இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர்
 மட்டும் கன்னங்களில் உருண்டு
 விழுந்தது.

—தொடரும்

தேவை

அக்கரைப்பற்று, பதுளை, பண்டாரவளை, நுவரெலியா,
 ன்னயா, மன்னூர், மாங்குளம், சிலாபம், புத்தளம்,
 மும்பு, குருனாகல், அனுராதபுரம், முல்லைத்தீவு,
 கிளிநொச்சி முதலிய இடங்களில் “கலைச்செல்வி”
 செய்வதற்குப் பிணைப்பணம் கட்டக்கூடிய
 வாய்ந்த விற்பனையாளர்கள் தேவை.
 பாலன் வெளியீட்டு நிலையம்,
 சட்டிகுளம், : : இலங்கை.